

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ «ΟΤΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

Τὸ εἶναι σε εἰς φῶς ἐθνῶν
Τὸ εἶναι σε εἰς ὠπτηρίαν ἕως ἑσχάτος τῆς γῆς.
(ᾠραζ 17 47)

Ἰδρυτής

«ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»

† ΑΡΧΙΜ. Π. ΧΑΡΙΤΩΝ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙΣ

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

1908-1998

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ΠΕΡΙΟΔΟΥ «2013-2016»

Νικόλαος Σίμος, Πρόεδρος, Δημήτριος Τσερεγκούνης, θεολ.-φιλόλ., Αντιπρόεδρος, Μαίρη Καραχάλιου, Γεν. Γραμματεύς, Ἄγγελος Ἀντωνέλλης, φυσικός, Ταμίας, Γεώργιος Καραγεωργόπουλος, εκπαιδευτικός, Ἀνδρέας Γουργουλιάτος, δικηγόρος, Φώτιος Θεοδώρατος, γεωπόνος, σύμβουλοι.

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Π. Νικόλαος Μεσσαλάς, θεολόγος, Κων. Σπίνος, Κων. Χρυσουγής
**ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»** ΜΙΑΟΥΛΗ 68, Τ.Κ. 26222 ΠΑΤΡΑ,
ΤΗΛ.: 2610 329.737, 322.722, ΦΑΞ: 2610 329.390
e-mail: protoklitos@gmail.com

Εκδότης - Συντάκτης:

Νικόλαος Μιχ. Σίμος

Σχεδιασμός - Σελιδοποίηση:

Connections Πολιτισμός και Ἐπικοινωνία
Γεροκωστοπούλου 5, Πάτρα - τηλ.: 2610 270.924

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: ΤΑΧΥΤΥΠΟ

Πάροδος Διοδώρου 160, Βελβίτσι Πατρῶν
Τηλ.: 2610 461.780-790

**Ἐπιταγές καὶ ἐμβάσματα παρακαλοῦμε νά
ἀποστέλλωνται στή διεύθυνσι τοῦ Συλλόγου
Μιαούλη 68 Πάτρα, Τ.Κ. 262 22, τηλ. 2610 329737
ἢ νά κατατίθενται στοὺς λογαριασμούς:**

1) ὑπ' ἀριθμ. 226/296169-58 τῆς **Ἐθνικῆς Τραπεζῆς**
IBAN: GR890110226000022629616958 BIC: ETHNGRAA

2) ὑπ' ἀριθμ. 6319-010127-902 τῆς **Τραπεζῆς Πειραιῶς - ΑΤΕ Bank**
IBAN: GR07 0171 3190 0063 1901 0127 902 BIC: PIRBGRAA

3) ὑπ' ἀριθμ. 619-002101-006374 τῆς **ALPHA Bank**
IBAN: GR52 0140 6190 6190 0210 1006 374 BIC: CRBAGRAAXX

**Στὴν περίπτωσι αὐτὴ οἱ δωρητὲς νά μᾶς
ἀποστέλλουν ἀντίγραφο τοῦ γραμματίου
καταθέσεως, πρὸς ἐκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως.**

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

2η Τριμηνία 2014, Τεύχος 141

Ἔκδοσις Συλλόγου

Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς

ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Μιαούλη 68 Πάτρα, τηλ. 2610 329.737 Τ.Κ. 26222

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 5 €
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 10 €

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

1. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κένυας κ. Μακάριος μέ μαθητὲς τοῦ Ὁρθοδόξου Δημοτικοῦ Σχολείου στὴ Ναϊρόμπι. Ἔνα ἀπὸ τὰ βασικότερα μελήματα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἐκπαίδευσι τῶν παιδιῶν «ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου», κάτι ποῦ διαφεύγει δυστυχῶς ἀπὸ τίς πολιτισμένες εὐρωπαϊκὲς χώρες καὶ τελευταία τείνει νά ἐπεκταθῆ αὐτὴ ἡ ἀντίληψι καὶ στὴν πατρίδα μας τὴν κοιτίδα τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

2. Μία χορτοκαλύβα Πυγμαίων στό Ἰψόντο τοῦ Κονγκό Μπράζα. Ἐκεῖ κήρυξε πρῶτος τό Εὐαγγέλιο ὁ Ἄρχιμ. π. Θεολόγος Χρυσανθακόπουλος καὶ ἤλκυσε στὸν Χριστό τοὺς ἀγνοοῦς καὶ ἀπλοϊκοὺς Πυγμαίους, ποῦ τὸν ἀγάπησαν σάν πνευματικὸ τους πατέρα καὶ ἀναμένουν τὴν ἐπιστροφή του, ὅταν οἱ συνθηκὲς τό ἐπιτρέψουν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ.

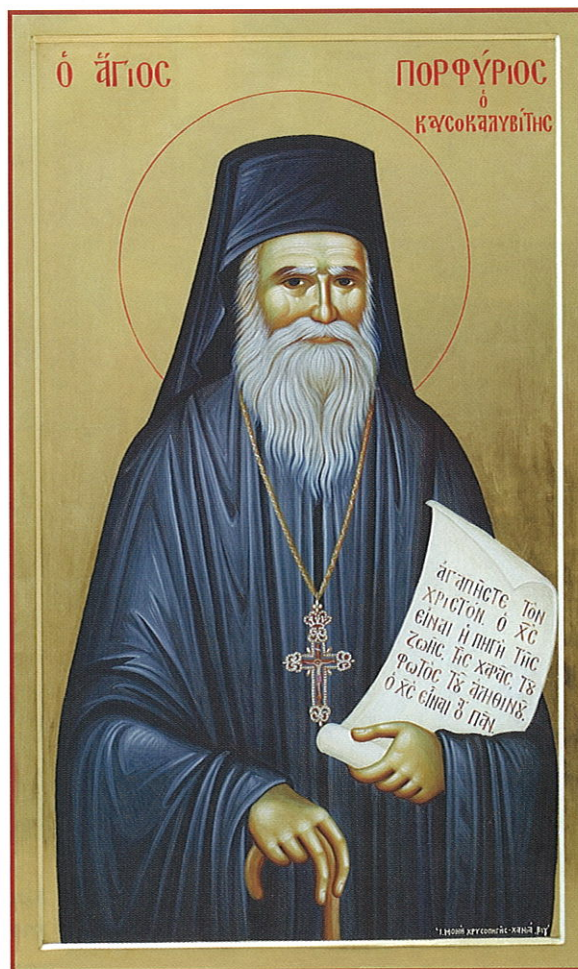
• ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ Ο ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΗΣ	3
• ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΤΗΚΕ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΟΥ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙ ΚΕΝΥΑΣ	3-5
• ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ...
Σεβ. Μητροπολίτου Κένυας κ. Μακαρίου	6-9
• ΕΓΙΝΑΝ ΣΤΗΝ ΚΕΝΥΑ ΤΑ ΘΥΡΑΝΟΙΕΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ & ΕΙΡΗΝΗΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΩΣ	10
• ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΟΝΤΟΥΧΟΙ ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΕΦΘΑΣΑΝ ΣΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙ ΚΕΝΥΑΣ ΑΓΙΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ	11
• ΟΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗΣ
Σεβ. Μητροπολίτου Μαδαγασκάρης κ. Ἰγνατίου	12-15
• ΚΑΝΑΝΓΚΑ (ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ)	16-17
• Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΜΠΟΥΣΑΝΑ ΣΤΗΝ ΟΥΓΚΑΝΤΑ
Ἀδελφότητος Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Μαζίου Μεγάρων	18-20
• + ΑΡΧΙΜ. ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ ΛΥΡΑΚΗΣ
Δημητρίου Τσερεγκούνη	21-22
• + Π. ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ΜΠΙΛΛΑΛΗΣ
Γεωργίου Τσακαλίδη	23-24
• ΤΟ ΥΣΤΕΡΗΜΑ	24
• + ΑΡΧΙΜ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΨΑΝΗΣ
Δημητρίου Τσερεγκούνη	25-27
• ΣΤΗΛΗ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ	28-31

Ἅγιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης

1906-1991

Ἡ φανέρωσι-ἀνάδειξι, τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας σέ κάθε ἐποχή ἀποτελεῖ μία ἐπιπλέον ἔκφρασι τῆς Πρόνοιας τοῦ Θεοῦ γιά τό ἀνθρώπινο γένος. Οἱ Ἅγιοι μέ τούς ἀγῶνες τους γιά τήν προσέγγισι τῆς ἀγάπης τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί τήν ἀντανάκλασι τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης στούς ἀνθρώπους, διά τῆς ἀσκήσεως τῶν ἀρετῶν δηλοποιοῦν τήν ἀλήθεια: **«θανμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ»** (Ψαλμός 67,36) καί **«τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθανμάστωσεν ὁ Κύριος»** (Ψαλμός 15,3).

Μιά τέτοια χαρισματική προσωπικότητα ὑπῆρξε καί ὁ Ἅγιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης. Πρόσφατα τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο (Δεκέμβριος 2013) ἀνεκοίνωσε ἐπίσημα τήν Ἁγιοκατάταξι του καί ὠρισε νά ἐορτάζεται ἡ μνήμη του τήν 2αν Δεκεμβρίου ἡμερομηνία τῆς κοιμήσεώς του.

Ἐγκαινιάστηκε ὁ πρῶτος Ἱερός Ναός τοῦ Ἁγ. Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου στήν Ἱερά Μητρόπολι Κένυας

Τό πρωῖ τῆς 29ης Αὐγούστου μέ σεμνή ἀλλά ἐπιβλητική καί βυζαντινοαφρικάνικη μεγαλοπρέπεια ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κένυας κ. Μακάριος, μέ τίς εὐλογίες τοῦ Πάπα καί Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεοδώρου τοῦ Β΄, τέλεσε τά ἐγκαινία τοῦ πρώτου ὀρθόδοξου Ναοῦ στό ὄνομα τοῦ μόλις πρόσφατα ἀνακηρυχθέντος Ἁγίου Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου, σέ μιά ἀπομακρυσμένη περιοχῇ,

στή φυλή τῶν Νάντι, ἀνάμεσα σέ πελώριους βράχους, βουνά καί πλούσια τροπική βλάστησι, ἀκριβῶς ἐκεῖ πού στό βάθος φαίνεται ἡ περιφραγμένη λίμνη Βικτώρια.

Ὁ Σεβασμιώτατος μέ τή συνοδεία του ἔφθασε νωρίς τό πρωῖ, παρόλο πού τήν προηγούμενη μέρα εἶχε μιά μικρή τλαιπωρία μέ τήν ὑγεία του καί ἀναγκάστηκε νά μπη γιά λίγες ὥρες στό νοσοκομεῖο τοῦ Κισοῦμου, ὅπου τοῦ δόθηκε ἡ σχε-

Ο έγκαινισσθείς Ί. Ναός του Αγίου Πορφύριου του Κausοκαλυβίτου στην λίμνη Βικτώρια (Κένυα) άποτελεί πνευματικό κέντρο στην περιοχή.

τική ιατρική περίθαλψη. Η τελετή άρχισε άμέσως με τά προκαταρκτικά καί τή λιτανεία τών τιμών λειψάνων. Ακολούθησε τό μύρωμα του Ί Ναού καί άμέσως μετά άρχισε ή Θεία Λειτουργία με τή συμμετοχή μεγάλου άριθμού Ιερέων, όχι μόνο τής φυλής τών Νάντι, αλλά καί από άλλες φυλές τής Κένυας.

Ο Σεβασμιώτατος στό τέλος τής Θείας Λειτουργίας χειροθέτησε σέ πνευματικό τόν π. Θεωνά Μουνάβι, άπόφοιτο τής Πατριαρχικής Σχολής «Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος ό Γ΄». Νά σημειωθή ότι με τά σημερινά έγκαίνια ό Σεβασμιώτατος έχει ξεπεράσει τόν άριθμό 115 έγκαινισσθέντων Ίερών Ναών στή Μητρόπολι Κένυας από τήν έποχή πού έγινε Έπίσκοπος (1992).

Κατασυγκινημένος μέσα στόν κατάμεστο Ναό καί έξω ό Σεβασμιώτατος, σχεδόν συγκλονισμένος, άπεκάλυψε σέ όλους τήν πνευματική συγ-

γένεια πού τόν συνέδεε με τόν Άγιο Πορφύριο, άφου έξομολογείτο κοντά του άπό τήν έποχή τών φοιτητικών του χρόνων. Χαρακτήρισε αυτό τό γεγονός εύλογία καί θαύμα από τόν Θεό με τίς πρεσβείες του Αγίου. Στάθηκε γιά λίγο καί τόνισε τή σημασία τών σύγχρονων άγίων στή ζωή μας, δίνοντας άποδείξεις από τήν προσωπική του έμπειρία, πού είχε με τόν Άγιο Πορφύριο από τήν έποχή πού σπούδαζε στήν Άγγλία. Ήταν ένας από τούς σύγχρονους άγίους πού προείδε όλη τή μελλοντική του πορεία μέσα στήν Έκκλησία, ιδιαίτερα τήν άποστολή του στήν Αφρικανική Ήπειρο. Ο Σεβασμιώτατος εύχαρίστησε τόν Θεό, πού ώδήγησε τά βήματά του κοντά στόν Άγιο σέ μιά πολύ δύσκολη έποχή τών φοιτητικών του χρόνων. Στους Ιερείς καί στους ένορίτες τόνισε ότι ή σημερινή τελετή τών έγκαινίων εύλόγησε όλη τήν περιοχή.

Ἡ εὐφρόσυνος ἡμέρα τῶν Ἐγκαίνιων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ πλήρωσε χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως τοὺς ἰθαγενεῖς, ἀλλὰ καὶ τὸν Σεβασμιώτατο κ. Μακάριο, πού εἶχε τὴν πρωτοβουλία νὰ οἰκοδομήσῃ τὸν πρῶτο Ἱ.Ναό πρὸς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου τοῦ Κausοκαλυβίτου.

Κάτω ἀπὸ τὴν σκέπη του οἱ πιστοὶ ἀναφωνοῦν: «κραταίωσον αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας Σοι δεήσεις...»

Περιπλανήσεις...

Σεβ. Μητροπολίτου Κένυας κ. Μακαρίου

Οι ιστορίες φυσικά συνεχίζονται. Όσο κανείς ζει ανάμεσα στους ανθρώπους εδώ στην Αφρική, τόσο πιά πολύ αντιλαμβάνεται τό μέγεθος τής ανθρώπινης ταλαιπωρίας, τοῦ πόνου, τῶν θυσιῶν, τῆς περιφρονήσεως, ὅμως στό τέλος δέν ὑπάρχει ἀπελπισία ἀλλά μιά ἀνεξήγητη δυναμική τῆς ἐλπίδας καί τῆς κατά Χριστόν μακαριότητος.

Πόσα συμβαίνουν καθημερινά μέσα ἀπό τίς πνευματικές ποιμαντικές καί ἱεραποστολικές μας περιπλανήσεις καί ἐπισκέψεις! Στή δική μας τή σκέψη καί νοοτροπία οἱ καλοκαιρινοί μήνες εἶναι περίοδοι διακοπῶν. Όλοι, ἀνεξαρτήτου ἐπαγγέλματος, θά ἔχουν τουλάχιστον ἓνα μήνα ἢ καί περισσότερο, ἐξαρτᾶται ἀπό τή φύσι τοῦ ἐπαγγέλ-

ματος, γιά νά ξεκουραστοῦν, νά κάνουν τά μπάνια τους στή θάλασσα, νά ταξιδέψουν καί τά παρόμοια. Ἐδῶ ὅμως στόν χῶρο τῆς ἱεραποστολῆς δέν λειτουργεῖ κάτι τέτοιο. Ἐμεῖς ἀπεναντίας, τόν λεγόμενο αὐτό χρόνο τῶν διακοπῶν, τόν χρησιμοποιοῦμε ὡς εὐκαιρία νά ἐπισκεφθοῦμε ἀπομακρυσμένες περιοχές, νά συμμετάσχουμε σέ κατανυκτικές Λειτουργίες, νά τελέσουμε βαπτίσεις, γάμους, κηδεῖες, νά ἐπισκεφθοῦμε τά ὄρφανοτροφεῖα μας, τίς οἰκογένειες τῶν ἱερέων μας στά σπίτια τους, τά σχολεῖα μας – δημοτικά καί γυμνάσια – καί τόσα ἄλλα, πού δέν μᾶς κουράζουν, ἀλλά μᾶς ἐνισχύουν πνευματικά καί νιώθουμε ἀκόμα πιά ἔντονη τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ ἀνάμεσά μας

Μερικοί ἀπό τοὺς ἰθαγενεῖς πού δέχονται τήν εὐεργετική σπορά τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Πλήθη πιστῶν συνέρρευσαν στήν τέλεσι τῆς Θείας Λειτουργίας νά λατρεύσουν καί νά δοξάσουν τόν Θεό. Εἶχαν τήν εὐλογία νά ἐπικοινωνήσουν μέ τόν Ἐπίσκοπό τους, ὁ ὁποῖος μίλησε καί ἄγγιξε τίς καρδιές τους μέ τά λόγια τοῦ Εὐαγγελίου.

καί τό Ἅγιο χέρι Του νά κατευθύνῃ τά βήματά μας. Δέν εἶναι εὐκόλες οἱ ἀποστολές αὐτές.

Ἀναφέρω ἔνδεικτικά τό χαρακτηριστικό περιστατικό.

Ἔκανα πρόσφατα τά ἐγκαίνια Ναοῦ, πού βρίσκεται πολύ μακριά ἀπό τήν Ναϊρόμπι. Ὅσο κουραστικό κι ἄν ἦταν τό ταξίδι, τόσο ἔντονη ἡ πνευματική ἐπικοινωνία μέ τούς Ὁρθοδόξους ἀδελφούς μας τῆς πρωτόγονης φυλῆς τῶν Τουρκάνα, πού ὅπωςδήποτε ἦταν τό ἀποκορύφωμα γιά μᾶς, γιατί, γιά μιά ἀκόμη φορά, διακρίναμε τόν πόθο, τόν ζήλο, τήν ταπείνωσι, τήν ἐργατικότητα, τήν ἀφιέρωσι κ.τ.λ. τῶν ἱερέων τῆς φυλῆς αὐτῆς,

ἀλλά καί τῶν χριστιανῶν μας.

Συνθῆκες ἄθλιες, ἀδιανόητες, ἀπίστευτες, μοναδικές. Καθίσαμε λοιπόν κάτω ἀπό τή σκιά ἑνός δέντρου, γιά νά γευματίσουμε. Φυσοῦσε ἐλαφρά στήν ἀρχή. Οἱ κυρίες τῆς φυλῆς ἐτοίμασαν μέσα ἀπό τήν ἀγάπη τους ὅ,τι καλύτερο μπορούσαν, γιά νά μᾶς εὐχαριστήσουν. Ἡ περιοχή αὐτή φημίζεται πολύ γιά τό κρέας τῆς καμήλας, πού κυκλοφοροῦν ἄνετα καί σέ μεγάλο ἀριθμό γύρω μας. Τό κρέας ἔτοιμο, στρωμένο χάμω πάνω σ' ἕνα μουσαμά. Γιά μιά στιγμή δυνάμωσε ὁ ἀέρας καί σκεπάστηκαν ὅλα τα φαγητά ἀπό τόν μουσαμά καί τήν ἄμμο. Καταλαβαίνει κανεῖς τί σκεφθήκαμε ὅλοι

«Τό κρέας ἔτοιμο, στρωμένο χάμω πάνω σ' ἕνα μουσαμά. Γιά μιά στιγμή δυνάμωσε ὁ ἀέρας καί σκεπάστηκαν ὅλα τα φαγητά ἀπό τόν μουσαμά καί τήν ἄμμο.»

μας. Άμέσως ο ένας από τους ιερείς, αισθανόμενος τή δυσκολία μας, μᾶς λέγει με ἀπλότητα καί ἄνεσι: «ἡ ἀτμόσφαιρά μας εἶναι καθαρὴ καί ὑγιής, μὴ στενοχωριέστε, μπορεῖτε νά φάτε χωρίς δισταγμό». Πράγματι φάγαμε. Ἦταν ὅμως ἔντονη ἡ παρουσία καί ἡ γεύσι, τῆς ἄμμου, πού τελικά μᾶς ἄνοιξε περισσότερο τὴν ὄρεξι, ἀφοῦ «κτυποῦσε» ἐντατικά μέσα στό στόμα μας ... Χωρίς καμιὰ διαμαρτυρία τελειώσαμε, κάναμε τόν σταυρό μας καί ἄλλαξα τὴν εὐχαριστήρια προσευχή· καί ἀντί «... ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ» εἶπα «... ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ» καί φύγαμε.

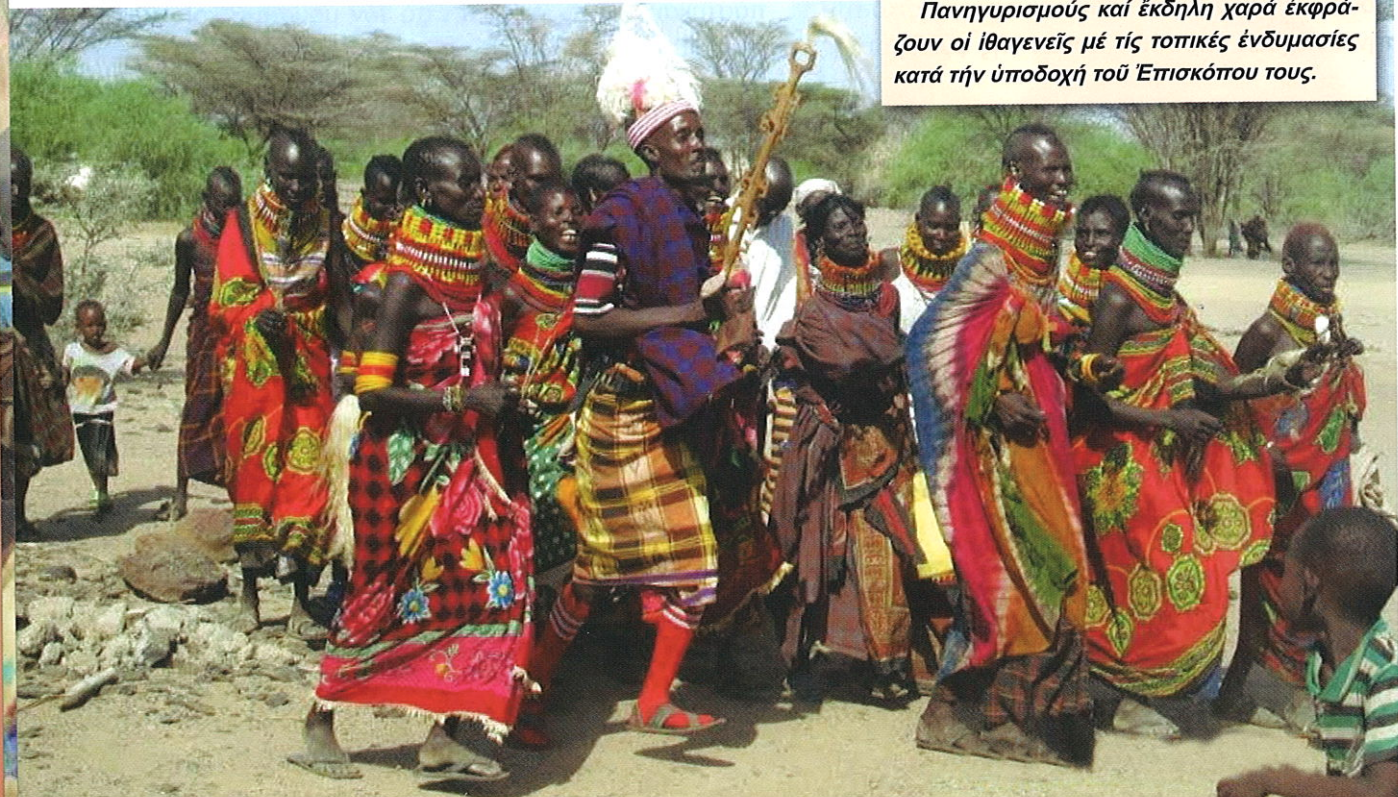
Πηγαίναμε καί δέν τελειώναμε. Ἄρχισα ν' ἀνησυχῶ. Ὁ ὁδηγός μας ὅμως ἦταν ἄνετος καί σοβαρός, χαμογελαστός. Γιά μιὰ στιγμή ἔσβησε ἡ μηχανή τοῦ αὐτοκινήτου, κυριολεκτικά, στό πουθενά. Βγαίνει ὁ ὁδηγός κι ἀρχίζει νά δοκιμάζῃ τρόπους γιά νά ξεκινήσῃ ἡ μηχανή. Στάθηκε ἀδύνατο. Τότε εἶπα νά χρησιμοποιήσω τίς δικές μου γνώσεις, πού ἀπέκτησα ὅλα αὐτά τὰ χρόνια ἀπό τὰ πολλά ταξίδια. Δέν σπούδασα μηχανική, ἀλλά κάτι ξέρω ἀπό τὴν πολύχρονη ἐμπειρία μου, ἀφοῦ τόν περισσότερο χρόνο τόν σπαταλῶ στίς ἀτέλειωτες διαδρομές. Μοῦ ἤλθε ἡ ἰδέα καί τὴ μετέφερα στόν ὁδηγό: «ἡ μπαταρία». Ξαφνιάστηκε φυσικά, ἀλλά αὐτό ἦταν ὄλο. Ξεκίνησε ἡ μηχανή καί συνεχίσα-

με. Στόν δρόμο συναντήσαμε ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον καμήλες καί ἐρήμους καί θυμήθηκα τόν ψαλμό τοῦ Δαβίδ: «...*ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοὶ ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καί ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ...*». (Ψαλμός 62,2).

Ρωτοῦσα τόν ὁδηγό ἂν πηγαίναμε κανονικά στόν προορισμό μας. Μοῦ χαμογέλασε καί φάνηκε ὅτι ἦταν θετικά τὰ πράγματα. Κάθε λίγο καί λιγάκι ρωτοῦσαμε. Δέν ἤξερε οὔτε ὁ ἴδιος πού πηγαίναμε. Ἀποτέλεσμα; Φθάσαμε στά σύνορα τῆς Αἰθιοπίας – Σομαλίας. Μᾶς σταμάτησαν καί μᾶς εἶπαν ὅτι ἔπρεπε νά μείνουμε ὡς ἐκεῖ καί ὄχι πιό κάτω. Κυριολεκτικά στό πουθενά. Ἀρχίζει τό ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς καί πάλι μέ ὁδηγὸ τὴν ἀναξιότητά μου, δεξιά, ἀριστερά, εὐθεία, ὅπου τελικά φθάσαμε ὅταν νύχτωσε. Ὁ κόσμος περίμενε. Ἔπρεπε νά καταθέσω τόν θεμέλιο λίθο τοῦ τρίτου ὀρθόδοξου Ναοῦ στήν ἐρημο. Μέ φανούς καί λαμπάδες ἔγινε ἡ σχετικὴ Ἀκολουθία. Εἶπα δύο λόγια εὐχαριστίας στους ἀμερικανούς ὀρθόδοξους ἀδελφούς μας καί ξεκινήσαμε γιά τὴν ἐπιστροφή. Γύρω στίς δέκα τό βράδυ σβήνουν τὰ φῶτα τοῦ αὐτοκινήτου καί σταματᾷ ἡ μηχανή!!!

Ἄλλο τοῦτο καί πάλι! Εἴμαστε δεκαπέντε ἄτομα. Δέν μπορούσαμε νά ξέρουμε πού βρισκόμα-

Πανηγυρισμούς καί ἐκδηλῆ χαρὰ ἐκφράζουν οἱ ἰθαγενεῖς μέ τίς τοπικὲς ἐνδυμασίες κατὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ Ἐπισκόπου τους.

στε και τί μᾶς περίμενε. Ούτε φῶτα, ούτε ἀστέ-
ρια, ούτε νερό, ούτε κουνούπι. Κάναμε διάφορες
σκέψεις, ἀλλά χωρίς κανένα ἀποτέλεσμα. Ἡ πε-
ριοχή εἶναι πολύ γνωστή λόγω τῶν πρόσφατων
διενέξεων καὶ σκοτωμῶν ἀνάμεσα στους Ποκὸτ
καὶ τούς Τουρκάνα. Ὅλα τὰ τηλέφωνα δὲν ἔδει-
χναν κανένα σημεῖο ἐπαφῆς, ἄρα δὲν μπορούσα-
με νὰ ἐπικοινωνήσουμε μὲ ὅποιονδήποτε. Ὅλοι
μας βέβαια προσπαθοῦσαμε μὲ τίς γνώσεις πού
εἶχαμε πάνω στὰ θέματα μηχανικῆς τῶν αὐτοκινή-
των νὰ βροῦμε κάποιον τρόπο νὰ ξεκινήσει. Στά-
θηκε ὅμως ἀδύνατο. Γιά μιὰ στιγμή μὲ φώτισε ὁ
Θεὸς καὶ δοκίμασα τὸ κινητὸ μου τηλέφωνο τῆς
Κύπρου. Ἐδειξε μιὰ μικρὴ πιθανότητα. Κάνω με-
ρικές στροφές καὶ μεγαλώνει τὸ σῆμα. Τότε παίρ-
νω τηλέφωνο στὴν Κύπρο καὶ ἀνακοινῶν τὴν
κατάστασι πού βρισκόμαστε. Ἦταν ἀδύνατο νὰ
πιστέψω ὅτι θὰ βγαίναμε ζωντανοὶ ἀπ' ὅλη αὐτὴ
τὴν περιπέτεια. Ἦμουν ἴσως ὑπερβολικὸς μὲ τίς
ἐκτιμήσεις μου. Μὰ δὲν εἶχα ἄλλη ἐπιλογή. Τελικὰ
τηλεφώνησα στὴν πιὸ κοντινὴ πόλι τῆς περιοχῆς
- πάντα μὲ τὸ κυπριακὸ τηλέφωνο - νὰ ἔλθουν
ἀμέσως νὰ μᾶς βγάλουν ζωντανούς ἀπ' ὅλη αὐτὴ
τὴν περιπέτεια. Σὲ δύομισι ὥρες περίπου ἦλθαν,
διόρθωσαν τὸ αὐτοκίνητο καὶ μπορέσαμε, μέσα σ'

ὅλη αὐτὴ τὴν ἀγωνία καὶ περιπέτεια, νὰ φτάσουμε
στὸ Λότουα, ὅπου θὰ διανυκτερεύαμε, ἂν ὑπῆρχε
χρόνος. Εὐχαριστήσαμε τὸν Θεὸ πού μᾶς βοήθη-
σε νὰ ξεπεράσουμε κι αὐτὴ τὴν ταλαιπωρία καὶ
ἐπικίνδυνη ἀποστολή, στὴν ὁποία ζήσαμε στιγμές
ζωῆς καὶ θανάτου.

Συνεχίζουμε τὸ ἔργο μας κάτω ἀπὸ τίς πιὸ ἀπί-
θανες περιστάσεις καὶ συνθήκες χωρίς νὰ περιμέ-
νουμε ἀμοιβὴ καὶ τιμές...

*Στὴ μέση τοῦ που-
θενά καὶ ἡ βλάβη!*

*Ὁ Σεβ. κ. Μακάριος ἀνάμεσα
στους πιστοὺς πού ἀκοῦνε μὲ
προσοχὴ τίς πατρικὲς συμβου-
λές του.*

“Εγιναν στην Κένυα τὰ Θυρανοίξια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Νεκταρίου καί Εἰρήνης Μεγαλομάρτυρος.

Τήν Κυριακή 24 Αὐγούστου 2014 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κένυας κ. Μακάριος τέλεσε τὰ Θυρανοίξια τοῦ ὡς ἄνω Ναοῦ σέ περίχωρο τῆς Ναϊρόμπι, πού βρίσκεται κοντά στοὺς χώρους τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς, Ντακορέτι.

Ὁ Σεβασμιώτατος, μέ τή συμμετοχή ἀριθμοῦ ἱερέων προερχόμενων ἀπό διαφορετικές φυλές καί τοποθεσίες Μέρου, Κικούγιου, Λούγια, Νάντι, τέλεσε τήν Ἀκολουθία καί στή συνέχεια τή Θεία Λειτουργία. Στήν Ἀκολουθία καί στή Θεία Λειτουργία παρέστησαν πλήθος ὀρθοδόξων πιστῶν ἀπό διάφορα μέρη.

Στό τέλος τῆς Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος μίλησε πρὸς τό ἐκκλησίασμα μέ ἐνθουσιαστικά λόγια καί ἐπαίνους γιά τό κατόρθωμα αὐτό τῶν πιστῶν τῆς ἐνορίας μιλώντας ιδιαίτερα, γιά τή ζωή καί τῶν δύο τιμῶμενων ἁγίων Νεκταρίου καί Εἰρήνης, προσκαλώντας τοὺς πιστοὺς νά πάρουν παράδειγμα, νά μιμηθοῦν καί τοὺς δύο, γιά νά μπορέσουν στό τέλος νά ζήσουν κοντά στόν Χριστό, χριστιανικά, κεκοσμημένοι μέ τίς ἀρετές τῆς ἀγάπης, ταπεινώσεως καί συγχωρήσεως.

Ἀκολούθησε πλούσιο ἑορταστικό πρόγραμμα μέ χορούς καί τραγούδια καί στό τέλος κοινή τράπεζα.

Τὰ Θυρανοίξια τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῶν Ἁγίων Νεκταρίου καί Εἰρήνης Μεγαλομάρτυρος, πλησίον τῆς πρωτεύουσας τῆς Κένυας Ναϊρόμπι.

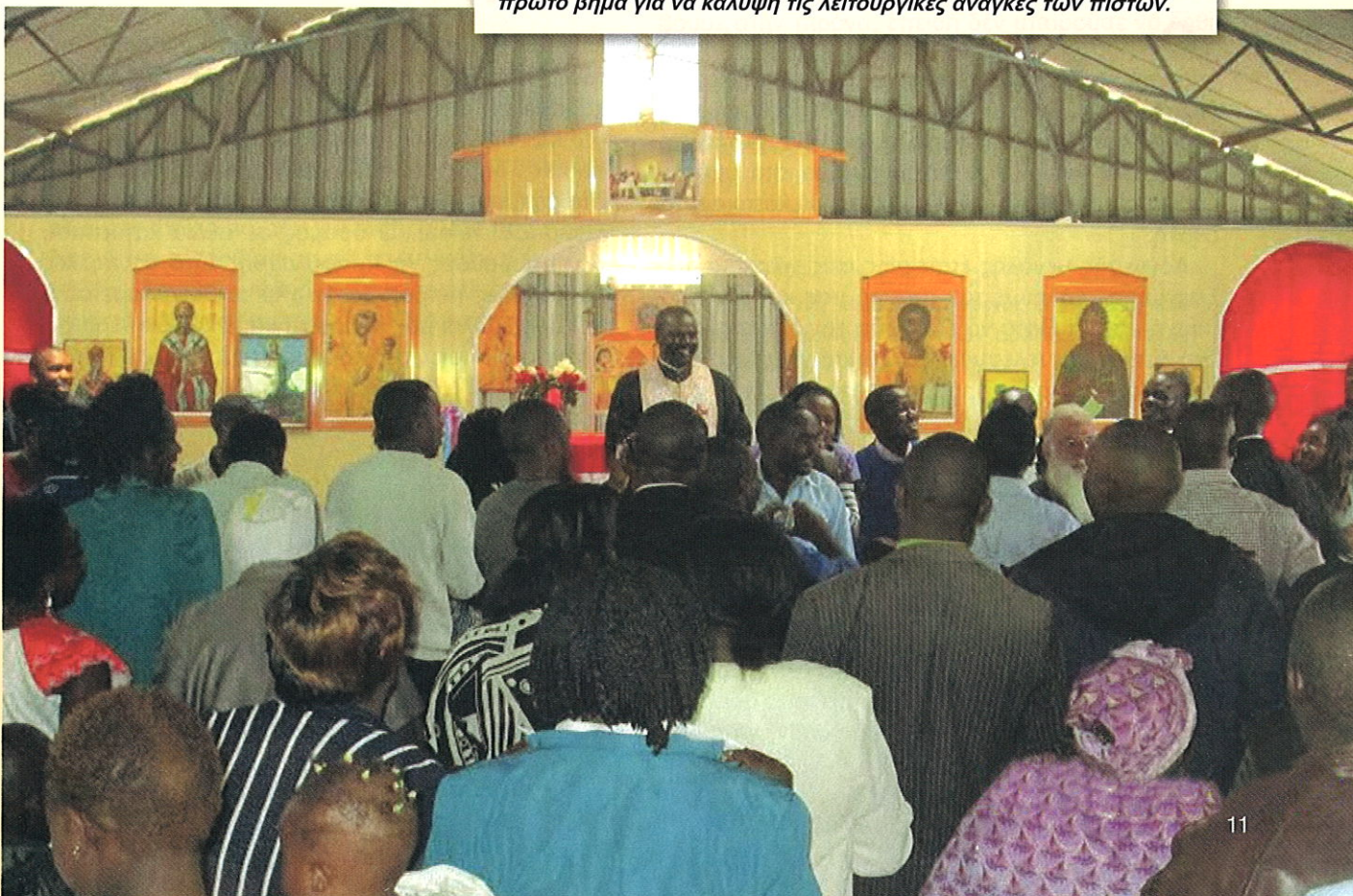
Ειδικοί και προσοντούχοι έρευνητές τῆς μεταφραστικῆς τέχνης ἔφθασαν στή Μητρόπολι Κένυας ἀπό τήν Ἀμερική.

Τίς τελευταίες δεκαετίες παρατηρεῖται έντονη καί σοβαρή μεταφραστική ἔργασία στήν Ἱερά Μητρόπολι Κένυας μέ τήν ένεργό συμμετοχή καί πρωτοβουλία τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Μακαρίου. Ἔτσι, μέχρι τώρα, οἱ ἔκκλησιαστικές Ἀκολουθίες ἔχουν κυκλοφορήσει μέ τήν καθοδήγησι τοῦ Σεβασμιωτάτου καί τῶν καθηγητῶν ἀλλά καί τήν ἄμεση συμμετοχή τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς «Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος ὁ Γ΄» σέ περισσότερες ἀπό τριάντα διαλέκτους. Γι' αὐτό τόν σκοπό ἔφθασαν στήν Κένυα οἱ ειδικοί γλωσσολόγοι καί μεταφραστές, Καθη-

γητής Διδάκτωρ Μιχαήλ Κόλπαν καί ἡ Δεσποινίς Φωτεινή Ἐνγκελβαχ, ἀπεσταλμένοι τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Καί οἱ δύο ἔφθασαν καί ἤδη ἄρχισαν νά διδάσκουν τήν τεχνική στούς δύο, ἤδη, ἐπιλεγμένους, γιά χρόνια τώρα στούς χώρους τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κένυας καί γενικά τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς. Ἡ διδασκαλία εἶναι καθημερινή καί θά διαρκέσει γιά ἓνα ὀλόκληρο μήνα. Ἦδη ἐτοιμάζεται ἡ ἔκδοσι τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου σ' ἓνα τόμο σέ διάφορες διαλέκτους τῆς Ἀφρικῆς.

Ὁ ἀπέριτος Ἱερός Ναός πού οἰκοδομήθηκε μέ ἀπλά υἷλικά, εἶναι ἓνα πρῶτο βῆμα γιά νά καλύψῃ τίς λειτουργικῆς ἀνάγκες τῶν πιστῶν.

Οι δραστηριότητες στην ιεραποστολή

Σεβ. Μητροπολίτου Μαδαγασκάρης κ. Ιγνατίου

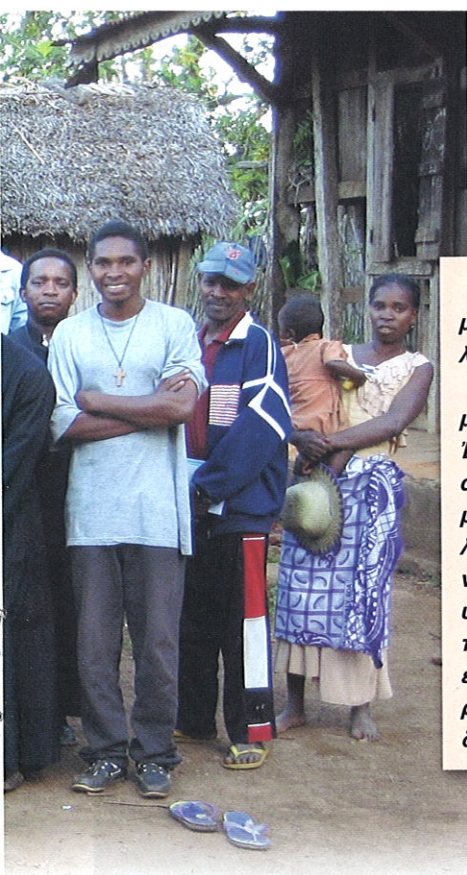
Οι δραστηριότητες στην ιεραποστολή της Μαδαγασκάρης ποικίλλουν ανάλογως με τις ανάγκες, τις εργασίες, τις αποστάσεις, τους κινδύνους και πολλούς άλλους λόγους και κρύβουν πολλές εκπλήξεις. Κανείς δέν γνωρίζει τί θα συναντήσει στα άμεσως επόμενα χιλιόμετρα, όταν ξεκινήσει για κάποια αποστολή.

Λόγω της μεγάλης εμπειρίας στις χώρες αυτές, ξεκινώντας κάνουμε τόν σταυρό μας και τήν προσευχή μας, ό Θεός νά ευοδώσει τήν αποστολή νά έχη θετικά αποτελέσματα, αλλά και νά μήν συμβή κανένας μεγάλος πειρασμός κατά τήν διαδρομή. Πολλά γεγονότα περνούν από τό μυαλό μας σάν κινηματογραφική ταινία, από πολλούς πειρασμούς πού συνέβησαν κατά τό παρελθόν σέ άλλα ταξίδια - αποστολές. Σέ αυτές τις χώρες όλα είναι πιθανά ακόμα και τά πιο άπιθανα πράγματα. Αυτό πού λέμε πολλές φορές χάριν άστειότητος «πηγαίνουμε μέ βάρκα τήν έλπίδα» βρίσκει πλήρη έπαλήθευσι στα ταξίδια μας. Πάντοτε σύν Θεώ προετοιμαζόμαστε πολύ καλά μέ όλα τα απαραίτητα υλικά πράγματα και ξεκινάμε νά συναντήσουμε τούς αδελφούς μας, πού μάς περιμένουν νά μάς δοϋν, νά ανταλ-

λάσουμε τόν αδελφικό άσπασμό, νά χαροϋμε μαζί τους, νά τούς δώσουμε τά φτωχικά μας δώρα, λίγες καραμέλες, σταυρούς και εικόνες.

Μέ παρόμοιες σκέψεις και κατόπιν προετοιμασίας, όπως πάντα, ξεκινήσαμε για ένα χωριό απομακρυσμένο, 45 περίπου χιλιόμετρα από τήν κωμόπολι Tulear. Ό δρόμος σέ άθλια κατάσταση, δέν μπορούσες νά προφυλαχθής από τις πολλές και μεγάλες πέτρες. Τά 45 χλμ τά διανύσαμε σέ 3 ½ ώρες. Όλοι μας κουραστήκαμε και ιδιαίτερως ό οδηγός, ό όποιος στόν δρόμο σταμάτησε σέ κάποιο ύποτυπώδες μαγαζάκι νά πιή καφέ και νά φάη δυό ψωμάκια από ριζάλευρο. Μαζί μέ αυτόν φάγαμε κι έμεις από τά τοπικά προϊόντα, πήραμε δυνάμεις και ξεκινήσαμε πάλι.

Ή διαδρομή στην πλαγιά του βουνού μέ αισθητή τήν ξηρασία, αφού δέν βρέχει για μεγάλο διάστημα στην περιοχή αυτή. Δεξιά κι άριστερά του δρόμου μικρές καλυβούλες, άλλες μέ χόρτα ξερά κι άλλες μέ πλίνθες, φανερώνουν τό δράμα των ανθρώπων αυτών μικρών και μεγάλων, πού στό άκουσμα της μηχανής του αυτοκινήτου έβγαιναν στις πόρτες και κοιτούσαν μέ περιέργεια και πολλοί απ' αυτούς μάς

Μιά ομάδα πιστών μπροστά στον Ναό-λασποκαλύβα.

Ζήτησαν και θερμοπαρεκάλεσαν τον Επίσκοπό τους να αποκτήσουν μόνιμο Ίερό Ναό για τις λατρευτικές τους ανάγκες και αυτός τό υποσχέθηκε με την προϋπόθεση και την έλπίδα κάποιος δωρητής να καλύψει την δαπάνη.

τῆς Μαδαγασκάρης

χαιρετούσαν.

Πολλές οι σκέψεις, αλλά περισσότερη ἡ ντροπή πού αισθανόμουν μπροστά στους ἀνθρώπους αὐτούς. Ἐμεῖς οἱ πολιτισμένοι πού τὰ ἀπολαμβάνουμε πλοῦσια τὰ πάντα, μᾶς λείπει τό μεγαλύτερο ἀγαθό, τό χαμόγελο πού ἐκφράζει ὄλον τόν ἐσωτερικό μας ἀνθρωπο, τόν χαρακτήρα μας πού τὰ λείει ὄλα. Αὐτοῖ στεροῦνται τὰ πάντα (ὕλικά) καί ἔχουν τό χαμόγελο πού συμπληρώνει ὄλα τὰ ἐλλείποντα σάν ἐκφρασι εὐχαριστίας πρὸς τόν Θεό καί τόν ἀνθρω-

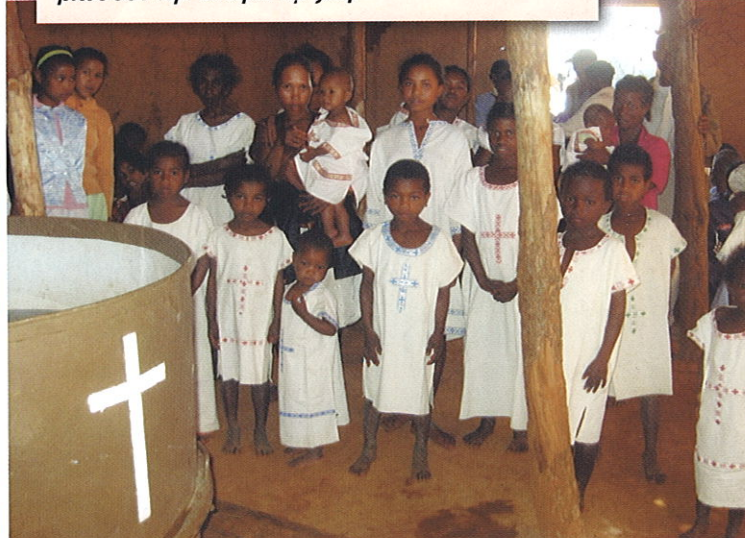
πο. Τί δυστυχία γιά τόν πολιτισμένο ἀνθρωπο.

Προχωρήσαμε ἄρκετά καί φθάσαμε κοντά σέ ἕνα ποτάμι, ὅπου ἔπρεπε νά σταματήσουμε γιά νά περάσουμε ἀπέναντι μέ πιρόγες, ὅπου ἦταν τό χωριό, ὁ τελικός μας προορισμός. Σταματήσαμε σέ ἕνα μέρος, ὅπου ὁ συνοικισμός τῶν ἀνθρώπων ἀσχολεῖται μέ τήν παρασκευή ρουμιού, (RUM) στά γαλλικά, μήν φανταστεῖτε ὅτι ὑπῆρχε κανένα ἐργοστάσιο. Ὁ τρόπος παρασκευῆς ἦταν πολύ ἀπλός. Ἡ πρώτη ὕλη ἦταν ζαχαροκάλαμο, τό ὅποιο ἔκοβαν σέ μικρά κομμάτια, κι ἀφοῦ τό ἔβαζαν σέ βαρέλια πετρελαίου ἀναβαν φωτιά ἀπό κάτω καί μέ σωλῆνες ἔπαιρναν τό ἀπόσταγμα. Ὁ τρόπος ἀπλός ἀλλά τό προϊόν ἀπ' ὅτι μᾶς εἶπαν ἱκανοποιητικό.

Ὁ νοῦς μου ὁμως δέν ἔφευγε μακριά ἀπό τόν προορισμό μας. Ἡ ἀγωνία μου ἦταν πῶς θά περάσουμε ἀπέναντι. Τό ποτάμι μεγάλο καί βαθύ, ἀλλά δέν ὑπῆρχε οὔτε κᾶν κάποιο ὑποτυπῶδες λιμανάκι. Καί πάλι μονολογοῦσα, τί ψάχνεις νά βρῆς μέσα στά βουνά καί στήν ζούγκλα πολυτέλειες. Τελικά μετά ἀπό κάποια συμφωνία μέ τόν ὑπεύθυνο τοῦ FERRY BOAT παρουσιάσθηκε ἕνα μονόξυλο (πιρόγα) ἀπό κορμό δένδρου, ὅπου θά μᾶς μετέφερε στήν ἀπέναντι ὄχθη περίπου 250 - 300 μέτρα. Ὁ κυβερνήτης τοῦ «ποταμόπλοιου» διέταξε νά βγάλουμε ὄλοι τὰ παπούτσια μας, διότι ἔπρεπε νά μπουῦμε μέσα στό νερό δύο τρία μέτρα γιά νά ἀνέβουμε στήν πιρόγα, ἐπειδὴ δέν μπορούσε νά ἐρθῆ κοντά στήν ξηρά. Ἡ ἀγωνία μου κορυφώθηκε, ὅταν μετροῦσα τὰ ἄτομα πού ἀνέβαιναν στήν πιρόγα καί ἀναρωτιόμουν ἂν θά βγαίναμε σῶοι καί ἀβλαβεῖς στήν ἀπέναντι ὄχθη μέ αὐτό τό πρόχειρο κατασκευάσμα μέ τὰ ἀντίβαρα.

Τελικά 8 ἄτομα (ὄλους δηλαδή) μᾶς χώρεσε καί

Τέλεισι τῆς Θεῆας Λειτουργίας στόν πρόχειρο Ναό καί βαπτίσεις ἰθαγενῶν ἀδελφῶν, ὥστε νά βιώσουν τήν ἐν Χριστῷ ζωή.

Ἡ διανομή σχολικοῦ ὑλικοῦ στοὺς μαθητὲς ἀνακουφίζει τοὺς πτωχοὺς γονεῖς τους, ποὺ ἀδυνατοῦν νὰ τοὺς ἀγοράσουν τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια γιὰ τὶς σπουδὲς τους.

Ἡ διανομὴ πρωϊνοῦ συσσιτίου (γάλα-μπισκότα) στὸ ἱεραποστολικὸ κέντρο τῆς Ανταναναρίβης εἶναι βάλσαμο γιὰ τὰ πτωχὰ καὶ πεινασμένα παιδιὰ τῆς Μαδαγασκάρης.

ὁ καπετάνιος μέ ἓνα μακρὺ καλάμι στό τέλος τῆς πιρόγας ὄρθιος ἄρχισε νά τήν σπρώχνη καί νά τήν ὀδηγή ἀναλόγως τό ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ.

Μέ πολλή ἀγωνία φθάσαμε στήν ἀπέναντι ὄχθη, ὅπου μᾶς περίμενε κάποιος Χριστιανός πού εἶχε εἰδοποιηθεῖ (δέν γνωρίζω πῶς), μᾶς ὀδήγησε δείχνοντας τόν δρόμο μέσα ἀπό τό δάσος ἕως νά φθάσουμε στό χωριό, ὅπου ἀπέιχε τρία χιλιόμετρα.

Γιά μερικές ἑκατοντάδες μέτρα περπατούσαμε δίπλα στό ποτάμι ἐπάνω στήν καυτή ἄμμο. Ἡ ζέστη ἦταν ἀνυπόφορη. Τό θερμόμετρο ἔδειχνε 38°C· ἀναγκαστικά φορέσαμε τά παπούτσια μας καί σταματούσαμε γιά μιᾶ ἀνάσα σέ κάθε μεγάλο δένδρο πού συναντούσαμε. Ἐκεῖ γιά πρώτη φορά εἶδα νά φύωνται στήν ἄμμο, φασολιές, καρπουζιές καί ἄλλα τροπικά χορταρικά. Τελικά φθάσαμε στό χωριό, ἀφοῦ πρῶτα περάσαμε ἀπό τό σχολεῖο. Μιά μικρή λασποκαλύβα 3x4 χωρίς ὑπερβολή, πού ἔπρεπε πρῶτα νά σκύψω καί νά προσέξω τό ὕψος γιά νά μπῶ μέσα. Ἀφοῦ τοὺς χαιρέτησα, προσπαθοῦσα μάταια νά βουλευτῶ ὄρθιος. Τελικά κατάφερα νά σταθῶ σκυφτός σέ κάποια γωνία. Τά παιδιά περίπου 15 τόν ἀριθμό καθισμένα κάτω στό χῶμα ἔγραφαν καί παρακολουθοῦσαν τή δασκάλα, ἡ ὁποία προσφέρθηκε νά μοῦ δώση τήν πλαστική καρέκλα πού καθόταν ἡ ἴδια.

Δώσαμε μερικές καραμέλες στά παιδάκια καί συνεχίσαμε τόν δρόμο μας μέσα ἀπό τό χωριό γιά νά φθάσουμε στό μέρος, ὅπου εἶχαν συγκεντρωθεῖ οἱ Χριστιανοί κάτω ἀπό ἓνα δένδρο, ἀφοῦ δέν ὑπάρχει ἀκόμη Ναός. Ἡ πορεία κουραστική (μᾶλλον περιπέτεια) ἀλλά τέλος καλό, ὅλα καλά, κατά τήν λαϊκή ἔκφρασι. Μιλήσαμε ἀρκετά στοὺς Χριστιανούς γιά διάφορα θέματα τῆς περιόδου καί τῆς ἐκκλησί-

ας μας. Οἱ παρακλήσεις πολλές γιά ἓναν Ναό καί ἓνα Σχολεῖο. Τοὺς τό ὑποσχεθήκαμε, διότι ἀρκετά χρόνια ἐξυπηρετοῦνται στήν ὑπαιθρο. Εἶναι καιρός πλέον νά ἔχουν κι αὐτοί τόν δικό τους χῶρο γιά τίς λατρευτικές τους ἀνάγκες. Ἐλπίζουμε στήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί κάποιον εὐσεβῆ δωρητή, παρ' ὅλη τήν κρισιμότητα τῆς περιόδου πού διανύουμε. Βεβαίως οἱ συγκεντρώσεις σέ ὑπαίθριους χῶρους κάτω ἀπό μεγάλα δένδρα δέν εἶναι σπάνιο φαινόμενο στίς χώρες αὐτές. Μᾶς θυμίζουν πρωτοχριστιανικούς χρόνους καί μᾶς ἐνώνουν σάν ἐκκλησία ἴσως καλλίτερα.

Ἀλλά ἄς δοῦμε πῶς δημιουργήθηκε ἡ ἐνορία αὐτή. Πρὶν μερικά χρόνια ὁ ἱερεὺς τοῦ Tulear ἐπισκέφθηκε κάποιον ἀσθενῆ στό νοσοκομεῖο τῆς πόλεως. Κατά σύμπτωσι στό ἴδιο δωμάτιο νοσηλεύονταν καί ἡ μητέρα τοῦ δημάρχου τῆς περιοχῆς. Ὁ Ὀρθόδοξος ἱερεὺς ἔκανε προσευχή γιά τόν ἀσθενῆ πού εἶχε ἐπισκεφθεῖ καί ὅταν τελείωσε, ὁ δήμαρχος παρακάλεσε τόν ἱερέα νά κάνη προσευχή καί γιά τήν μητέρα του, διότι ἦταν σέ ἄσχημη κατάσταση.

Ὁ ἱερεὺς ἔκανε προσευχή καί ἡ μητέρα τοῦ δημάρχου ἔγινε καλά Χάριτι Θεοῦ. Τότε ὁ δήμαρχος βρίσκει τόν ἱερέα καί τόν παρακαλεῖ νά πάη στήν περιοχή καί νά ὀργανώση ὀρθόδοξο ἐνορία. Ἡ Ἐνορία διοργανώθηκε μέ ἀρκετά μέλη, ἀλλά δυστυχῶς, ὅπως προείπαμε, δέν ἔχει Ναό.

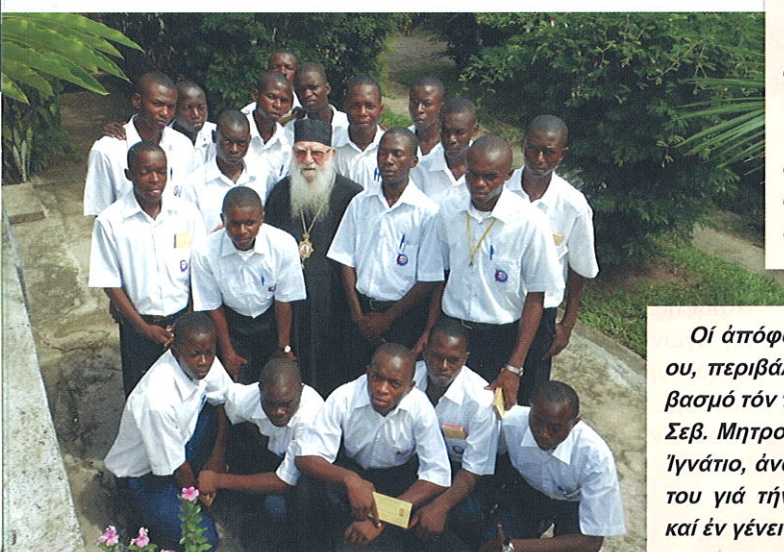
Ἀφοῦ δώσαμε κι ἐκεῖ τά δῶρα μας (βιβλία, σταυρούς, εἰκόνες κ.λ.π.), πήραμε τόν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς. Γυρίσαμε πάλι μέ τόν ἴδιο τρόπο, μέ πολλή ἀγωνία, ταλαιπωρία μεγάλη μέσα στή νύχτα. Δοξάζουμε τό Θεό γιά τά μηδαμινά πράγματα πού κάνουμε πρὸς δόξαν δική Του καί ὠφέλεια τῶν ἀδελφῶν μας Χριστιανῶν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαδαγασκάρης κ. Ἰγνάτιος, ἐκδηλώνει τήν ἀγάπη του πρὸς τοὺς μαθητές τῶν Σχολείων τῆς Ἱεραποστολῆς, φροντίζοντας μέ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιά τήν σωστή καί κατά Χριστόν διδασκαλία τους.

Μαθητές κατά τήν Θεία Λειτουργία στόν κατανυκτικό παλαιό Ἱ. Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου στήν Κανάνγκα. Ὁ Ναός τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου εἶναι τό κέντρο τῆς πνευματικῆς ζωῆς γιά τούς Ὀρθοδόξους πιστούς. Τά παιδιά καί οἱ νέοι ἐλκύονται ἀπό τήν ἀτμόσφαιρα πού πνέει μέσα στόν χώρο του καί καταρτίζονται στήν λατρεία, τήν δοξολογία καί τούς ἐκκλησιαστικούς ὕμνους, πού πληρώνουν τά χεῖλη καί τήν καρδιά τους.

Οἱ ἀπόφοιτοι μαθητές τοῦ Λυκείου, περιβάλλουν μέ ἀγάπη καί σεβασμό τόν πνευματικό τους πατέρα Σεβ. Μητροπολίτη Πενταπόλεως κ. Ἰγνάτιο, ἀναγνωρίζοντας τίς θυσίες του γιά τήν πνευματική προκοπή καί ἐν γένει πρόδοό τους.

Μία πλευρά τῶν Σχολείων «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» μέ πρώτο πλάνο τούς μαθητές πού μέ τάξι προσέρχονται καί παίρνουν ἕνα δωράκι ἀπό αὐτά πού οἱ φίλοι τῆς Ἱεραποστολῆς προσφέρουν.

Στό Ναό τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Τσιλούμπα (Κανάνγκα) ἡ ἴδια εἰκόνα πνευματικῆς ἀνατάσεως καί λατρείας τοῦ Θεοῦ.

Στή μεγάλη σχολική αἴθουσα οἱ μαθητές παρακολουθοῦν μέ προσοχή ἐκπαιδευτική ἐκδήλωση μέ σύγχρονα ἐποπτικά μέσα.

Ἡ Ἱ. Μονή τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς βαίνει πρὸς ὀλοκλήρωσι, ἀλλὰ ἔχει ἀκόμη ἀρκετές ἐλλείψεις.

Ἡ ἹΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΜΠΟΥΣΑΝΑΣ ΣΤΗΝ ΟΥΓΚΑΝΤΑ *πλησίον τῆς Λίμνης Βικτώρια (2010-2014)*

Ἡ Ἱερά Μονή Ἁγίας Παρασκευῆς Μαζίου Μεγάρων ἐκτός τοῦ ἐκτεταμένου πνευματικοῦ ἔργου πού ἐπιτελεῖ ἔχει ἀγκαλιάσει καί τό Ἱεραποστολικό ἔργο στήν Ἀφρική.

Συγκεκριμένα ἔχει περιλάβει στήν Ἀδελφότητά της τόν ἰθαγενή εὐλαβή μοναχό Πρόδρομο, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἀσκήθηκε ἐκεῖ καί προετοιμάσθηκε καταλλήλως, ἐπέστρεψε στήν πατρίδα του τήν Οὐγκάντα, γιά νά ἀναλωθῆ, ὥστε νά γνωρίσουν τήν Ὁρθόδοξο Πίστι οἱ ὁμοεθνεῖς του.

Μάλιστα μέ τήν συμπαράστασι τῆς Ἱ. Μονῆς Μαζίου ἄρχισε ἡ ἀνοικοδόμησι Μονῆς στήν περιοχή Μπουσάνα πλησίον τῆς Λίμνης Βικτώριας.

Οἱ δύσκολες ὄμως οἰκονομικές συγκυρίες ἐμποδίζουν τήν ὀλοκλήρωσι τοῦ ἔργου πού ἔχει ἀνάγκη τήν βοήθειά μας.

Ὑποσχεθήκαμε νά ἀναπακριθοῦμε καί γιά τό σκοπό αὐτό παραθέτουμε κείμενο πού ἐλάβαμε μέ τήν παράκλησι οἱ φίλοι τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου νά συμβάλλουν κατά τό δυνατόν, προκειμένου ἄλλος ἓνας πνευματικός Φάρος νά ἐκπέμψῃ

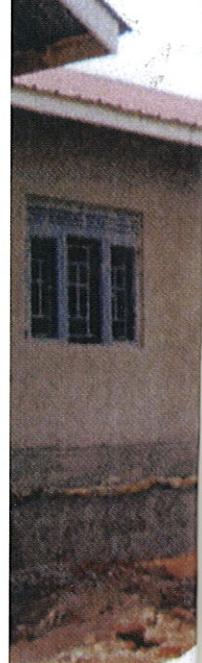
τίς ἀκτίνες του στήν καρδιά τῆς Ἀφρικῆς καί νά ἐλκύῃ στό Φῶς τοῦ Χριστοῦ τούς κοπιώντες καί πεφορτισμένους ἀδελφούς μας.

Τό λαμπρό παράδειγμα τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Μαζίου Μεγάρων μακάρι νά εὕρη πολλούς μιμητές.

Ἐάν κάθε ἀνθρώπου Μοναστήρι μέσα στά πολλά του διακονήματα ἔβαζε στόχο καί τήν Ἱεραποστολή στά Ἔθνη, φαντάζεσθε τί πλοῦσια ἀποτελέσματα θά εἶχαμε στήν διάδοσι τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου;

Ὁ Κύριος μᾶς προτρέπει: «**πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη**» καί ἡ Ἐκκλησία μας ψάλλει: «**Δεῦτε πάντα τά ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τήν δύναμιν...**»

Εἶναι δυνατόν αὐτά νά μὴν μᾶς συναρπάζουν; Μποροῦμε νά μένωμε ἀδιάφοροι; Ὅφειλομε νά διαλαλοῦμε: «**Εὐρήκαμεν τόν Μεσσίαν**» καί τόν θησαυρό πού κατέχουμε νά μὴ τόν κρατοῦμε κρυμμένο, ἀλλά νά κάνουμε κοινωνούς ὅλους τούς ἀνθρώπους σέ κάθε γωνιά τῆς γῆς, ὥστε νά ὑλοποιεῖται τό «**ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου...**»

Ο π. Πρόδρομος πού πρωτοστατεί στην άνοιχοδόμησι τής Μονής θέλει νά τήν καταστήση πνευματικό καί ιεραποστολικό κέντρο τής γύρω περιοχής.

Ο π. Πρόδρομος στον χώρο τής 'Ι. Μονής στή λίμνη Βικτώρια. Τήν όραματίζεται ως καταφύγιο τών εύλαβών προσκυνητών πού θά καταφθάνουν εκεί γιά παραμυθία καί έπιστηριγμό στήν Όρθόδοξο Πίστι.

Αγαπητοί άδελφοί, προσκυνητές καί φίλοι τής 'Ιερᾶς Μονής τής Άγίας Παρασκευής Μεγάρων.

'Η Άδελφότητά μας έχει, ως γνωστόν σ' όλους σας, έξαρτηματικό άδελφό -τόν 'Ιερομόναχον π. Πρόδρομο- στήν Ούγκάντα, όπου μέ τίς προσπάθειές του καί μέ τήν οικονομική καί ύλική καί ήθική συνδρομή καί στήριξι τής Μονής μας άνήγειρε Μοναστήρι, εκεί στήν Ούγκάντα, έπ' όνόματί τής Άγίας Παρασκευής, στήν περιοχή Μπουσάνα, δίπλα στή λίμνη Βικτώρια.

Άπό τό 2010 ό π. Πρόδρομος άγωνίζεται μέ τή Χάρι του Θεού καί μέ τήν βοήθεια τής Άδελφότητάς μας: άπό τόν περασμένο Σεπτέμβριο (του 2013) έγκαταστάθηκε, μόνιμα στίς πρώτες ήμιτελείς εγκαταστάσεις τής εκεί Μονής, μαζί μέ δύο αυτόχθονες δοκίμους Μοναχούς. 'Εκεί ζοϋν, άγωνίζονται μέ προσευχή, διακονία καί Θεία Λατρεία, τελώντας καθημερινά τή Θεία Λειτουργία «ύπέρ τής κόσμου ζωής καί σωτηρίας!» καί σιγά-σιγά ολοκληρώνουν τό ήμιτελές κτήριο τής Μονής, όπου σήμερα ζοϋν καί άγωνίζονται τόν καλόν άγώνα τής Πίστewς.

• Ο π. Πρόδρομος κάθε καλοκαίρι έρχεται έδω κοντά μας, στή Μονή τής Μετανοίας του, γιά πνευματικό άνεφοδιασμό καί διακονία, αλλά καί ύλική συμπαράστασι. "Ετσι καί φέτος, είναι μαζί μας άπό τό Μάιο μήνα καί έπιστρέφει τήν έρχόμενη Κυριακή (10 Αύγουστου) στήν Ούγκάντα, γιά νά συνεχίση τό έργο του στό Μοναστήρι, τήν Μοναχική του άσκησι καί τήν ιεραποστολική προσπάθεια στήν περιοχή, γιά νά γίνουν -μέ

κέντρο τό Μοναστήρι- Χριστιανοί οί Κατηχούμενοι τής περιοχής, αλλά καί όσοι ζητοϋν τόν Κύριο.

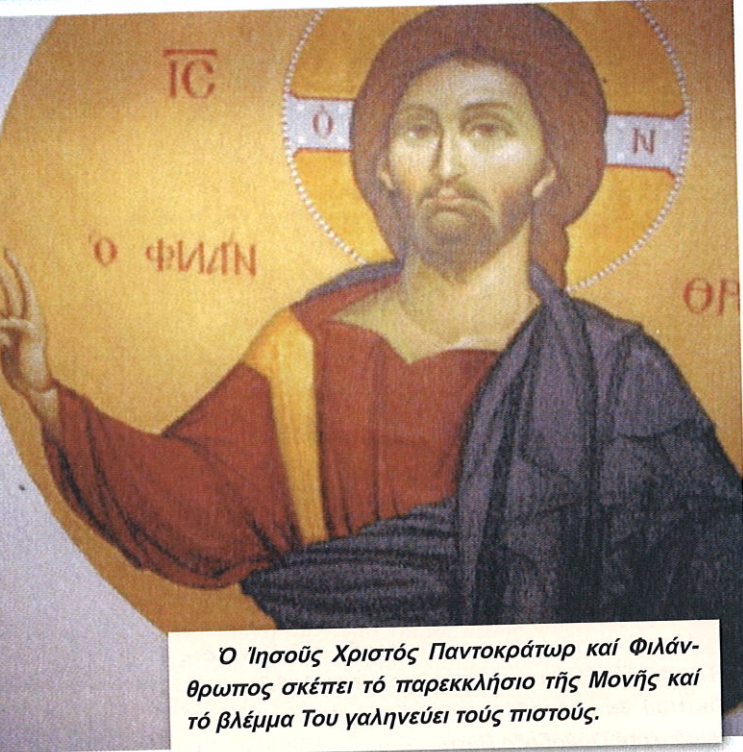
Οί άνάγκες είναι πολλές πού έχει καί ή Άδελφότητά μας θά βοηθήση, όσο μπορεί, όμως μπορείτε καί έσεεις νά βοηθήσετε νά ολοκληρωθί τό Μοναστήρι, με λίγα ή περισσότερα.

ΟΙ ΑΜΕΣΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

Α. ΤΟ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΚΟ ΘΕΜΑ.

'Η Άδελφότητά μας φέτος μέ κονδύλιο 3.500 ευρώ θά αναλάβη νά τακτοποιηθί ή τελική ιδιοκτησία του κτήματος, όπου άνηγέρθη ή Μονή, διότι λόγω τών έπικρατουσών συνθηκών εκεί, παρότι τό κτήμα είχε αγορασθει παλαιότερα άπό τόν παππού του Σεβ. Μητροπολίτη Ούγκάντας κ.Ίωνᾶ, τόν μακαριστό π.Όβαδία, μέ σκοπό νά γίνη Μοναστήρι, ύπάρχουν διάφοροι δόλιοι διεκδικητές καί δυστυχώς οί Μοναχοί δέν ήσυχάζουν, άπό τίς ένοχλήσεις καί τίς απειλές των. Πρέπει λοιπόν νά τελειωσθί αυτό τό ιδιοκτησιακό θέμα, πού 'ναι καίριο, παρότι ύπάρχουν άλλες πολλές άνάγκες, καί μέ τή βοήθεια του Θεού καί τίς προσευχές Σας θά τελειωσθί.

Β. ΟΙ ΥΠΟΛΟΙΠΕΣ ΒΙΟΤΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ, στίς όποίες ό καθένας κατά τίς δυνατότητές του μπορεί νά βοηθήση ή μέ 20, ή 50, ή 100, ή καί περισσότερα ευρώ είναι:

Ο Ιησούς Χριστός Παντοκράτωρ και Φιλάνθρωπος σκέπει τό παρεκκλήσιο τής Μονής και τό βλέμμα Του γαληνεύει τούς πιστούς.

Τό έσωτερικό του παρεκκλησίου, άπλό και ταπεινό.

Στό «Αρχονταρίκι» τής Μονής οι προσκυνητές ξαποσταίνουν και άκούνε λόγια θερμά και σωτήρια.

1. Ή αγορά ηλεκτρικού μέ φωτοβολταϊκό ρεύμα του άπαραίτητου ψυγείου (κόστος 500 ευρώ).
2. Ή αγορά μιάς άγελάδος (κόστος 500 ευρώ).
3. Ή αγορά φαγητών για όλο τό χρόνο (ρύζι, καλαμπόκι και ψωμί) (κόστος 400 ευρώ). (Τά ύπόλοιπα χρειώδη τά καλλιεργούν στό περιβάλλι τής Μονής οι άδελφοί και ψαρεύουν ψάρια και άπό τή κοντινή λίμνη).
4. Ή αγορά ενός διχτύου για ψάρεμα άπό τή λίμνη (κόστος 200 ευρώ).
5. Ή άπαραίτητη και έπείγουσα έπισκευή του χαλασμένου αυτοκινήτου τής Μονής (κόστος 300 ευρώ).

Γ. ΟΙ ΚΤΙΡΙΑΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

1. Για τήν κατασκευή στηρίγματος δεξαμενής νερού άπαιτούνται:

- α. 50 σακκιά τσιμέντο (600 ευρώ)
- β. 5 φορηγάκια άμμο (250 ευρώ)
- γ. 2 φορηγάκια χαλίκι (80 ευρώ)
- δ. εργατικά-μεροκάματα (600 ευρώ)

2. Για έπίπλωσι κτιρίου-κελλιών και λοιπό έξοπλισμό. (Κρεβάτια, στρώματα, ντουλάπια, καρέκλες και τραπεζαρία): 1000 ευρώ.

Γιά τήν ολοκλήρωσι τών χώρων ύγιεινής και τής κουζίνας άπαιτούνται: 500 ευρώ.

3. Ή προοπτική είναι:

1. Νά άνοιχθή σύντομα ένα πηγάδι για νά έχη τό Μοναστήρι νερό και νά μήν τό κουβαλούν άπό 5 χιλιόμετρα μακριά.

2. Μέσα στό έτος 2015 νά βρεθούν 3500 ευρώ για νά πέση ή πλατφόρμα-βάσι άπό μπρετόν του νέου Ναού τής Άγίας Παρασκευής, που πρέπει όπωσδήποτε νά κτισθή δίπλα και μπροστά στό Μοναστήρι, που θά ναι τό Καθολικό τής Μονής, αλλά ταυτόχρονα νά άποτελέση και τόν ιεραποστολικό Ναό τής όλης περιοχής, όπου πολλοί συνάνθρωποί μας ζητούν νά γίνουν Χριστιανοί Όρθόδοξοι και νά έκκλησιάζονται.

3. Νά έπιτευχθή ή περιμάνδρωσι τής Μονής μέ συρματοπλεγμα, ώστε νά προστατευθούν τά κτήρια, τά πράγματα και οι κήποι τής Μονής άπό τά άγρια ζώα και τούς κλέφτες.

Όλα αυτά τά αναφέρουμε στην άγάπη Σας πρός ένήμερωσί Σας και κάνουμε έκκλησι στις έκκλησιαστικές και φιλόνηρωτες διαθέσεις Σας νά βοηθήσετε, όπως και όσο μπορείτε τόν άδελφό μας π. Πρόδρομο και τό νεοίδρυτο Μοναστήρι τής Άγίας Παρασκευής στην Ούγκάντα.

**Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΜΑΖΙΟΥ ΜΕΓΑΡΩΝ**

Ο π. Καλλίστρατος Λυράκης στο Ναό της Παναγίας Φανερωμένης στην Λευκάδα.

† Αρχιμανδρίτης Καλλίστρατος Λυράκης 1929-2014

**Εύλαβέστατος Κληρικός,
φλογερός Ίεροκήρυκας,
συμπαραστάτης τής Ίεραποστολής**

Στίς 2/6/2014 έξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ σεβαστὸς Αρχιμανδρίτης π.Καλλίστρατος Λυράκης τ.Ίεροκήρυκας τῆς Ίερᾶς Αρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, μέλος τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων «Ὁ Σωτήρ». Πρόκειται γιὰ ἕναν εύλαβέστατο Κληρικό τῆς Ἐκκλησίας, ἀκούραστο Πνευματικό, φλογερό Κήρυκα τοῦ Θείου Λόγου, θερμό συνεργάτη τῆς Ίεραποστολῆς.

Ὁ αἰμίμητος π.Καλλίστρατος, κατὰ κόσμον Κωνσταντῖνος Λυράκης, ἐγεννήθηκε στό Ἡράκλειο Κρήτης τό 1929.

Οἱ εύλαβεῖς καί ἐνάρετοι γονεῖς του ἔφεραν στόν

κόσμο ὀκτώ παιδιά. Ὁ Κωνσταντῖνος μετά ἀπό τίς ἐγκύκλιες σπουδές του εἰσήχθη στή Θεολογική Σχολή Ἀθηνῶν καί ἔλαβε τό πτυχίο του τό 1951. Ὑπηρετήσε τό 1954 τήν στρατιωτική του θητεία.

Ἀπό τό 1948 νέος μέ ἱεραποστολικό ζῆλο ἐνετάχθη ἀρχικά στήν Ἀδελφότητα Θεολόγων ἢ «Ζωή» καί ἀργότερα τό 1960 ὑπῆρξε ἕνα ἀπό τά ἰδρυτικά μέλη τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων «Ὁ Σωτήρ».

Δηκόνησε τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μέ αὐταπάρνησι, σεμνότητα, φόβο Θεοῦ ἀρχικά ὡς Λαϊκὸς Θεολόγος καί ἀργότερα ὡς Κληρικός.

Μοναχὸς ἐκάρη τό 1957 καί ἔλαβε τό ὄνομα Καλλίστρατος. Τήν Χειροτονία του εἰς Διάκονον ἐτέλεσε τό 1957 ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Λευκάδος Δωρόθεος, στόν Μητροπολιτικό Ίερό Ναό τῆς Λευκάδος καί τό 1961 ἀπό τόν ἴδιο τόν σεβάσμιο Ίεράρχη χειροτονήθη ἱερεύς, ἔλαβε δέ καί τό ὄφρικό του Ἀρχιμανδρίτου.

Ἡ διακονία του καί ἡ προσφορά του ὡς Ίεροκήρυκος, ὅπου καί ἂν δηκόνησε, ὑπῆρξε εὐδόκιμος καί ἐποικοδομητική διὰ τοὺς πιστοὺς.

Τὰ ἔτη 1970-72 ἐπιστρατευθεῖς ὑπηρετήσε καί ὡς στρατιωτικὸς ἱερεύς. Ἡ ἱεροπρέπεια του, ἡ εὐγένεια, ἡ καλωσύνη ἦτο πάντοτε διδακτική, κατεδείκνυε τήν πορεία τοῦ ἀνθρώπου πρὸς «τά ἄνω».

Στίς Ίερές Μητροπόλεις, πού ὑπηρετήσε, Λευκάδος καί Ἰθάκης, Ὑδρας-Σπετσῶν καί Αἰγίνης, Πειραιῶς καί στήν Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν μέχρι τήν συνταξιοδότησί του τό 1993 ἄφησε στοὺς πιστοὺς τήν καλή μαρτυρίαν. Ὡς Κληρικός μέ δέος ἱεουργοῦσε, ἐκήρυττε μέ παρρησία τόν Θεῖο Λόγο, προσέφερε ψυχική γαλήνη στοὺς ἀνθρώπους· μέ τή συγγραφή τῶν βιβλίων του οἰκοδομοῦσε πνευματικά τοὺς ἀναγνώστες.

Μέ τήν συνταξιοδότησί του δέν σταμάτησε τίς πνευματικές του δραστηριότητες. Ὅπως ὅλοι οἱ ἐνάρετοι ἄνθρωποι δέν αἰσθανόταν ἀπόμαχος. Διακονοῦσε μέ σεμνότητα τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο...

Οἱ Ίερές Ἀκολουθίες, κυρίως ἡ Θεία Λειτουργία, τό Μυστήριον τῆς Ίερᾶς Ἐξομολογήσεως, τοῦ χάριζαν τήν ἐσωτερική ἀνακαίνισι, τοῦ δημιουργοῦσαν παλμούς προσφορᾶς ἀγάπης.

Ἡ συγγραφή - διάδοσι βιβλίων πνευματικῆς οἰκοδομῆς μέ στόχο τήν συμπαράστασι τῆς Ὁρθοδόξου Ίεραποστολῆς στά Ἕθνη πληροῦσε τήν ὑπαρξί του.

Σημειῶνω μερικοὺς ἀπό τοὺς τίτλους τῶν βιβλίων του:

«Ἡ Ἐκκλησία Ἀήτητη Βασιλεία», «Ἡ Ὁρθοδοξία ὡς Λειτουργική Παράδοσι», «Ἡ Παρθενομήτωρ», «Προσευχὴ τό Μεγάλο Προνόμιον», «Ψυχική Ἀπελευθέρωσι» καί ἄλλα.

Ο Ί. Ναός τῆς Ἁγίας Εἰρήνης στό Ντολιζί τοῦ Κογκό Μπράζα εἶναι ἓνας ἀπό τούς πολλούς πού ἐγιναν δαπάναις τοῦ π. Καλλιστράτου καί πνευματικῶν του τέκνων.

Ὁ Ἱεραπόστολος καί Ἀρχιτέκτων π. Θεολόγος Χρυσανθακόπουλος τόν σχεδίασε καί μόχθησε γιά τήν οἰκοδόμησί του. Κυρίως ὁμως ἀγωνίσθηκε νά εἶναι γεμάτος ἀπό πιστούς καί μάλιστα παιδιά καί νέους πού κατηχοῦσε καί βάπτιζε.

Ἔγραφε ἀπλά καί κατανοητά, στήριζε τούς πιστούς στόν πλοῦτο τῆς Ὁρθόδοξου παραδόσεως. Στό βιβλίο του «Ψυχική ἀπελευθέρωση» σελ.181 μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνέφερε:

«Μέσα στήν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία ὁ πιστός λατρεύει τόν Θεό ὡς Δημιουργό καί Σωτήρα του.

Ἡ λατρεία αὐτή ἐκφράζεται μέ τίς διάφορες τελετές καί ἀκολουθίες, ὅπως ἐπίσης καί μέ τίς ἰδιαίτερες προσευχές τῶν πιστῶν.

Μέ τήν συμμετοχή τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τοῦ Ὁρθρου, τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ἀποδείπνου καί στά Ἱερά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, κατεχοχὴν δέ στό Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ζῆ ἡ ψυχὴ του τήν ὕψιστη δυνατὴ ἱκανοποίησι. Διότι εἰσέρχεται στόν χώρο τοῦ Ἁγίου, κατακλύζεται ἀπό ἓνα αἶσθημα πλήρωσης καί ἱκανοποίησης»

Ὅπως ὁ ἴδιος χαρακτηριστικά ἀνέφερε, τὰ βιβλία του κυκλοφοροῦσαν χάρι στίς εὐλογίες πού προέρχονταν ἀπό τήν συνεργασία.

«Δοξάζουμε καί εὐχαριστοῦμε ἀπό καρδίας τήν Ἁγία Τριάδα γιά τίς πλούσιες εὐλογίες πού κατά τό παρελθόν χρονικό διάστημα μᾶς παρέιχε:

Διατήρησε τόν Ἱεραποστολικό ζῆλο τῶν προσώπων ἐκείνων, πού μέ αὐταπάρνησι ἀξιοζήλευτη καί ταπεινώσι διδακτική, ἐπιδίδονται στήν διάδοσι τῶν ἀνωτέρω βιβλίων.

Ἀλλά καί τό ἐνδιαφέρον τῶν πιστῶν χριστιανῶν διατήρησε ἀμείωτο ἢ μᾶλλον αὐξανόμενο γιά τήν προμήθεια τῶν διατιθεμένων βιβλίων.

Ἔτσι ἐξηγοῦνται οἱ ἀλλεπάλληλες ἐκδόσεις τῶν εἴκοσι βιβλίων μας – τὰ ὀκτώ ἀπό τὰ ὁποῖα εἶναι μεταφρασμένα στά ἀγγλικά καί δύο στά γαλλικά.

Εὐλογητός ὁ Θεός!»

Ἀρχιερεῖς ἀπό τήν Ἑλλάδα καί τό ἐξωτερικό συχαίροντες τόν ἐπαινοῦσαν καί ἐνεθάρρυναν γιά τήν ὠραία του αὐτὴ πρωτοβουλία.

Ὁ Μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος μεταξὺ ἄλλων ἔγραφε:

«Ἀγαπητέ π.Καλλίστρατε, ἀσμένως ἔλαβον τήν ἐπιστολήν σας μέ τήν ὁποῖαν ἐνημερώνετε τήν ταπεινότητά μου σχετικῶς μέ τήν κυκλοφορήσι τῶν βιβλίων σας καί μέ τήν διάθεσι τῶν χρημάτων ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτῶν εἰς τὰ ἔργα τῆς ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, καί ὅπως ἐγκαρδίως σᾶς ἐκφράζω τὰ συγχαρητήριά μου. Ἡ διάθεσις τῶν χρημάτων σας στά ἀδέλφια μας τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀλβανίας καί τῆς Κορέας σᾶς τιμᾷ ὅπως ἰδιαίτερος καί σᾶς ἐξυψώνει πνευματικά. Μεγάλα θάναι τὰ βραβεῖα παρά τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ ἐν οὐρανοῖς.»

Σέ ἀπολογισμούς πού κυκλοφοροῦσε ἐνημέρωνε γιά τὰ ποσά πού διετίθεντο, γιά τίς ἀνεγέρσεις συγκεκριμένων Ἱερῶν Ναῶν στήν Ἀφρική, Κορέα, Ἀλβανία κ.λ.π.

Ἐνθυμούμεθα μέ σεβασμό τήν συνεργασία μέ τόν Ἱεραποστολικό Σύλλογο τοῦ «Πρωτοκλήτου». Μέ εὐγένεια ἐπέμενε οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ πού ἀνοικοδομοῦντο στοὺς χώρους τῆς Ἱεραποστολῆς νά λειτουργοῦν, νά ὑπάρχη Ἱερεὺς, νά τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία καί τὰ Ἱερά Μυστήρια, ὅπου οἱ πιστοὶ θά λαμβάνουν τήν δύναμι ἀπό τήν Θεία Χάρι.

Ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη τοῦ π.Καλλιστράτου τόν ἔκανε ἐπινοητικό.

Ἡ ὠραία αὐτὴ πρωτοβουλία νά συμπαρίσταται ἀπὸ τὰ μετόπισθεν στήν Ὁρθόδοξο Ἱεραποστολή στά Ἑθνη θά παραμένῃ ἀξιομίμητη.

Μέ τήν ἀνέγερσι Ἱεροῦ Ναοῦ δοξάζεται καί ὑμνεῖται τό πάντιμον καί μεγαλοπρεπές Ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἀνθρώπινες ψυχές σώζονται καί ἀγιάζονται, ὁ κόσμος εἰρηνεῖ μέ προέκτασι τήν πρόοδο στό ἀγαθό.

Ὁ σεβαστός, ἀείμνηστος π.Καλλίστρατος Λυράκης λόγῳ καί ἔργῳ φανέρωσε τό Ἱεραποστολικό του φρόνημα στήν Ἑλλάδα καί τό Ἐξωτερικό.

Οἱ προσευχές-δεήσεις του στό Θρόνο τῆς Χάριτος ἄς μᾶς στηρίζουν.

Νά ἔχουμε τήν εὐχή του.

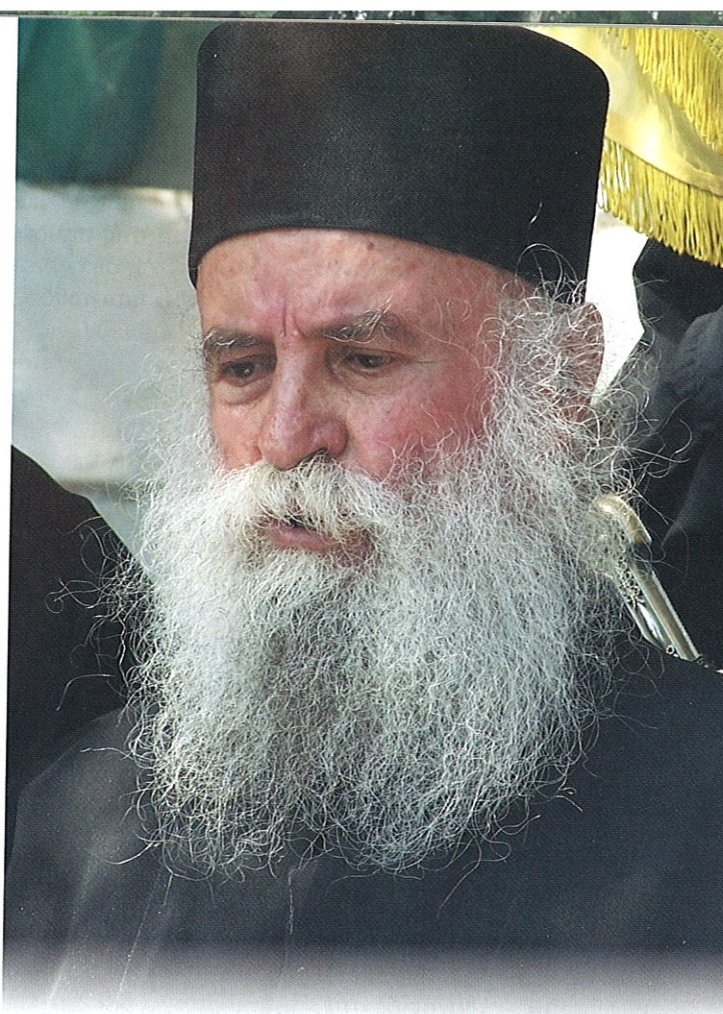
Δημήτριος Τσερεγκούνης

† π. Νικόδημος Μπιλάλης Ένας καλόγηρος - προστάτης τῶν πολυτέκνων

Εφυγε στις 4 Ιουνίου από ανάμεσά μας και κηδεύτηκε τήν επομένη στήν Ἱ. Μονή Παντοκράτορος Ἀγ. Ὁρους ὁ μοναχός Νικόδημος Μπιλάλης, μιά καθαρή καί γνήσια ἑλληνορθόδοξη ψυχή, πού ἀφίερωσε τόν ἑαυτό της στήν ὑπηρεσία τῶν πολυτέκνων οἰκογενειῶν. Θεολόγος καί φιλόλογος ὁ π. Νικόδημος συνέγραψε πολλά θεολογικά συγγράμματα, μερικά ἀπό τά ὁποῖα χρησιμοποιήθηκαν καί ὡς σχολικά ἐγχειρίδια στή Δευτεροβάθμια ἐκπαίδευσι. Συμμετεῖχε σέ θεολογικά καί δημογραφικά συνέδρια μέ εἰσηγήσεις πού ἐντυπωσίαζαν τό πικνὸ ἀκροατήριο. Συγκαταλέγεται στούς πῖο λόγιους μοναχοὺς τοῦ Ἀγ. Ὁρους. Πέθανε λίγες μόνο ἡμέρες μετά τόν ἐπίσης λόγιο μοναχὸ Μωϋσῆ, γνωστό στό πανελλήνιο ἀπὸ σειρά βιβλίων καί ἄρθρων πού κατὰ καιροὺς δημοσίευε. Πέθανε μάλιστα κατὰ τόν ἴδιο τρόπο μέ τόν ἀπὸ Τραπεζοῦντος ὀρμώμενο Ἅγιο Ἀθανάσιο τόν Ἀθωνίτη, τόν θεμελιωτὴ τοῦ μοναχισμοῦ στό Ἅγιον Ὅρος, τὴ βιογραφία τοῦ ὁποῖου συνέγραψε.

Ἄγνος ἄνθρωπος ὁ π. Νικόδημος διατηροῦσε ἀκμαῖες τὶς σωματικές του δυνάμεις καί παρά τὰ 85 του χρόνια ἀποτόλμησε νά ἀνέβῃ μέ μιά σκάλα στή στέγη τοῦ κελλιοῦ του στήν Καψάλα τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ἐπεσε ὁμως στό κενό καί ἄφησε τήν τελευταία του πνοή, ὅπως ἀκριβῶς καί ὁ ἀπ' αὐτόν βιογραφηθεὶς Ἅγιος.

Πολλὰ ὀφείλει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἀλλά καί ἡ Ἑλλάδα στόν π. Νικόδημο. Γόνος ὁ ἴδιος ὑπερπολύτεκνης οἰκογένειας καί γνώστης ἐξ ἴδιας ἐμπειρίας τῶν πλεονεκτημάτων καί τῶν ἀρετῶν πού καλλιεργοῦνται μέ τόν πλέον φυσιολογικὸ τρόπο μέσα στίς πολυτέκνες οἰκογένειες ἔκανε σκοπὸ τῆς ζωῆς του τήν προβολή τῆς ἑλληνορθόδοξου πολυτέκνης οἰκογένειας. Δέν τόν ἐμπόδισε τό μοναχικὸ σχῆμα πού περιβλήθηκε νά ἀσχοληθῇ πολὺ σοβαρὰ μέ τήν πολυτέκνη οἰκογένεια. Ζήτησε εὐλογία ἀπὸ τόν

γέροντα Παῖσιο, καί ἐκεῖνος ὄχι μόνο τοῦ τὴν ἔδωσε, ἀλλά καί τόν ἐνθάρρυνε νά ἀσχοληθῇ μέ τοὺς εὐλογημένους πολυτέκνους τῆς πατρίδας μας. Ἐπὶ 36 χρόνια ἐξέδιδε τό περιοδικὸ «Ἑλληνορθόδοξη Πολύτεκνη Οἰκογένεια», τό ὁποῖο μοιραζόταν ἀπὸ τὰ παγκάρια τῶν Ναῶν. Τὰ τεύχη του μέχρι τήν κοίμησί του ἀνῆλθαν σέ 141. Ἐφτασε νά κυκλοφορῇ μέχρι 500.000 ἀντίτυπα. Κολοσσαία εἶναι ἡ προσφορά τοῦ περιοδικοῦ. Ἀπὸ τήν ἐπιταγή ταχυπληρωμῆς, πού ὡς ἐνθετο κυκλοφοροῦσε σέ κάθε περιοδικό, συγκεντρώνονταν σεβαστά ποσὰ μέ τὰ ὁποῖα ἐνισχύθηκαν χιλιάδες πολυμελεῖς οἰκογένειες, πού ἀντιμετώπιζαν ὀξύ οἰκονομικὸ πρόβλημα. Ὁρισμένες ἦσαν ἀντιμέτωπες μέ τόν κίνδυνο πλειστηριασμοῦ τοῦ σπιτιοῦ τους ἀπὸ ἀδυναμία ἐξοφλήσεως δανείου ἢ ἐξώσεως ἀπὸ ἀδυναμία καταβολῆς τοῦ ἐνοικίου. Στίς περιπτώσεις αὐτὲς πυροσβεστικά ἐπενέβαινε ὁ π. Νικόδημος καί ἀποφεύγονταν τὰ δυσάρεστα νά βρεθοῦν στό δρόμο ὑπερπολύτεκνες οἰκογένειες. Ὑπῆρχαν οἰκογένειες πού ἐνισχύονταν μονίμως καί ἄλλες πού ἐνισχύονταν ἐκτάκτως. Τό πῖο συγκινητικὸ εἶναι ὅτι μεταξύ των δωρητῶν συγκαταλέγονταν καί οἰκογένειες

πολυτέκνων, πού τά οικονομικά τους ἦσαν πενιχρά. Διαβάζει κανείς συγκινητικά γράμματα στίς σελίδες τοῦ περιοδικοῦ, ἀλλά βλέπει καί ὑπέροχες οικογενειακές φωτογραφίες μέ ὅλα τά μέλη τους, παππούδες, γονεῖς, ἐγγόνια, δισέγγονα, χάρμα ὀφθαλμῶν.

Βλέποντας ὁ π. Νικόδημος τίς τεράστιες διαστάσεις πού ἔλαβαν οἱ ἐκτρώσεις στήν Ἑλλάδα (τριπλάσιες ἐκτρώσεις ἀπό γεννήσεις) ἔδωσε πραγματικό ἀγῶνα ἐνημερώσεως γιά τήν ἀποφυγή τῆς σύγχρονης αὐτῆς μάστιγας. Πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι πού ἐπηρεάστηκαν ἀπό τήν ἀρθρογραφία του καί ἔφεραν στόν κόσμο ὅσα παιδιά τοῦς ἔδωσε ὁ Θεός, ἄλλοι ἀπέφυγαν ἐκτρώσεις πού προγραμματίζαν, ἄλλοι διόρθωσαν μέ τή μετάνοιά τους καί τή γέννησι καί ἄλλων παιδιῶν ὕστερα ἀπό κάποια ἐκτρωσι καί ἄλλοι ἔγιναν συνεργάτες στήν προστασία τοῦ ἀγέννητου

παιδιοῦ. Ἀλλά καί ἡ προβολή ἐθνικῶν θεμάτων καί ἡρωϊκῶν γεγονότων δέν διέφευγαν τῆς προσοχῆς τοῦ π. Νικοδήμου.

Ὅλα αὐτά ἀποτελοῦν τεράστια προσφορά στήν Ἐκκλησία καί στό γένος τῶν Ἑλλήνων, γιά τήν ὁποία ἀξίζει κάθε δίκαιος ἔπαινος στόν μεταστάντα. Ὁ θάνατός του ἀφήνει δυσαναπλήρωτο κενό. Οἱ πολυποίκιλα ἐνισχυόμενες πολύτεκνες οικογένειες εἶναι φυσικό νά νοιώθουν ἀπορφανισμένες. Εἶθε ὁ Κύριος νά στείλῃ ἀντάξιο ἀντικαταστάτη του καί νά κατατάξῃ τόν ἴδιο μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν του.

Δρ. Γεώργιος Τσακαλίδης
Θεολόγος-Θρησκευτικοπαιδαγωγός
Ἐφορος Α.Σ. Πολυτέκνων Ἑλλάδος

Τό ὑστέρημα!

Ἄπευθυνόμαστε στούς ἀγαπητούς φίλους, συνεργούς καί συνοδοιπόρους τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου, ὥστε νά γίνουν κοινωνοί τῶν δυσχερειῶν πού ἀντιμετωπίζουμε καί νά παρακαλέσουμε νά συνεχίσουν τήν ὑποστήριξι τους στήν προσπάθεια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῶν Ἑθνῶν.

Εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν ὅτι ἡ οικονομική κρίσις ἔχει ἐπηρεάσει τά πάντα στόν τόπο μας. Εἶναι πραγματικό γεγονός ὅτι πολλοί ἀδυνατοῦν νά καλύψουν τίς οὐσιαστικές τους ἀνάγκες καί γινόμαστε καθημερινά μάρτυρες τραγωδιῶν πού χειμάζουν τήν Ἑλληνική κοινωνία.

Ὅστόσο δέν ἀπογοητεύομεθα, δέν ἀποκάμνομε, στεκόμεθα ὀρθοί πιστεύομε καί ἐλπίζομε στή δύναμι τοῦ Παναγάθου Θεοῦ.

Προχθές ἦλθε στό γραφεῖο τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ἓνας ἡλικιωμένος κύριος συνταξιούχος μέ κινητικά προβλήματα. Χαιρέτησε εὐγενικά καί χαρούμενος φώναξε: «Ἐφερα τό ὑστέρημα! Μακάρι νά μπορούσα νά δώσω περισσότερα, ὅπως παλαιότερα.»

Συγκινηθήκαμε καί νοιώσαμε πió δυνατοί ἀπό τό παράδειγμα τοῦ ἐπισκέπτη μας.

Ὅλοι μπορούμε νά προσφέρουμε κάτι ἀπό τό ὑστέρημα καί ὄχι μόνο ἀπό τό περίσσευμα πού τώρα δέν ὑπάρχει. Τό ὑστέρημα ἄλλωστε ἔχει μεγαλύτερη ἀξία.

Ἵπενθυμίζουμε τόν ἔπαινο τοῦ Κυρίου γιά τήν πτωχή χήρα πού ἔβαλε στό γαζοφυλάκιο τό δίλεπτο. «αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε.» (Λουκ. 21, 4)

Εἶναι πάντα ἐπίκαιρα τά λόγια τοῦ Ἱεροῦ Χρυσόστομου: «Ρίψατε χρυσὸν, καὶ λάβετε Κύριον· δότε ἀργύριον, καὶ λάβετε τὸ ἅγιον· ... δότε ἱμάτια, ἵνα λάβητε ἰάματα, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.» (P.G. 59)

Οἱ γενναῖοι ἱεραπόστολοι μέ αὐταπάρνησι ἀγωνίζονται θυσιαστικά, γιά νά ἐπιτελέσουν τό ἅγιο ἔργο τῆς μεταδόσεως τῆς εἰρήνης καί τῶν ἀγαθῶν στόν κόσμο.

Ἄς συμπαρασταθοῦμε λοιπόν, ἐντεινοντας τήν προσπάθειά μας, ὥστε νά μὴν ἀνακοπή το ἱεραποστολικό ἔργο καί γιά νά εὐαρεστήσουμε τόν Φιλάνθρωπο καί Ἐλεήμονα Κύριο μέ τήν ὑπακοή μας στίς Θεῖες ἐντολές Του.

† Αρχιμανδρίτης Γεώργιος Καψάνης 1935-2014

**Μέ τό ἦθος του συνιστοῦσε σταυρική
καί θυσιαστική ἀγάπη πρὸς ὄλους.**

Ὁ σεβαστὸς Αρχιμανδρίτης π.Γεώργιος (Καψάνης), Προηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου Ἁγίου Ὁρους, ἀνεπαύθη ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες του καί... ἐπορεύθη «ἐν χώρα ζώντων» κατὰ τὴν Μεγάλη Ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς (8-6-2014).

Πρόκειται γιὰ μιά χαρισματικὴ προσωπικότητα μὲ μεγάλη καί ἀθόρυβη προσφορά στὴν Ἐκκλησία καί τὴν Κοινωνία.

Συνιστοῦσε μὲ τό ἦθος του τὴ σταυρική καί θυσιαστικὴ ἀγάπη γιὰ ὄλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ ἴδιος ἀνέφερε... «Ἀφοῦ θέλει ὁ Θεός, ὁ Οὐράνιος Πατέρας μας, «πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν», μπορεῖ νὰ μὴ θέλουμε τό ἴδιο καί ἐμεῖς πού εἴμεθα δικοὶ Του καί μέσα στὴν Θεῖα Λειτουργία λαμβάνουμε τό ἦθος τό δικό Του, πού εἶναι σταυρικό καί θυσιαστικό γιὰ ὄλους τοὺς ἀνθρώπους;»

Τίς εὐλογίες πού δέχτηκε ἀπὸ τό Θεό καί τοὺς ἀγῶνες του παρουσιάζω στό σύντομο βιογραφικό:

1935. Γέννησι-Οἰκογενειακό περιβάλλον.

Γεννήθηκε στό Παλαιό Φάληρο Ἀθηνῶν τό 1935 ἀπὸ γονεῖς εὐλαβεῖς, συνετοὺς καί δραστήριους. Ὁ πατέρας του Ἀναστάσιος δικηγόρος (ἔφθασε δικηγόρος πάρ' Ἀρείῳ Πάγῳ), ἡ μητέρα του Μαρία εἶχε πτυχίο Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας. Οἱ γονεῖς του ἔφεραν στόν κόσμο δύο παιδιά, τόν Γεώργιο καί τόν Δημήτριο πού σήμερα εἶναι δικηγόρος καί ἔχει διατελέσει καί Δήμαρχος Παλαιοῦ Φαλήρου.

Ὁ Γεώργιος ἐπιμελής, φιλομαθής, εἶχε ἄριστες ἐπιδόσεις σέ ὅλα τὰ μαθήματα, στίς ξένες γλώσσες. Συναναστρέφετο ἀπὸ νέος μὲ πνευματικούς ἀνθρώπους, παρουσίαζε δέ ἰδιαίτερα ἐνδιαφέροντα γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ καί τὴ μελέτῃ τοῦ Θείου Λόγου.

Θεολογικὲς σπουδές

Σπούδασε ἀπὸ ζῆλο τὴν ἱερά ἐπιστήμη τῆς Θεολογίας στό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν καί ἔλαβε τό πτυχίο του, συνέχισε δέ μεταπτυχιακὲς σπουδές στό ἐξωτερικό. Ἀνεκλήρῳθη διδάκτωρ τῆς Θεολογικῆς στό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν. Θέμα τῆς διδακτορικῆς του διατριβῆς ἦτο: «Ἡ Ποιμαντικὴ τῶν φυλακισμένων».

Διορίστηκε χάρις στά προσόντα του βοηθός - πανεπιστημιακός συνεργάτης στὴν ἔδρα τῆς Ποιμαντικῆς καί τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν.

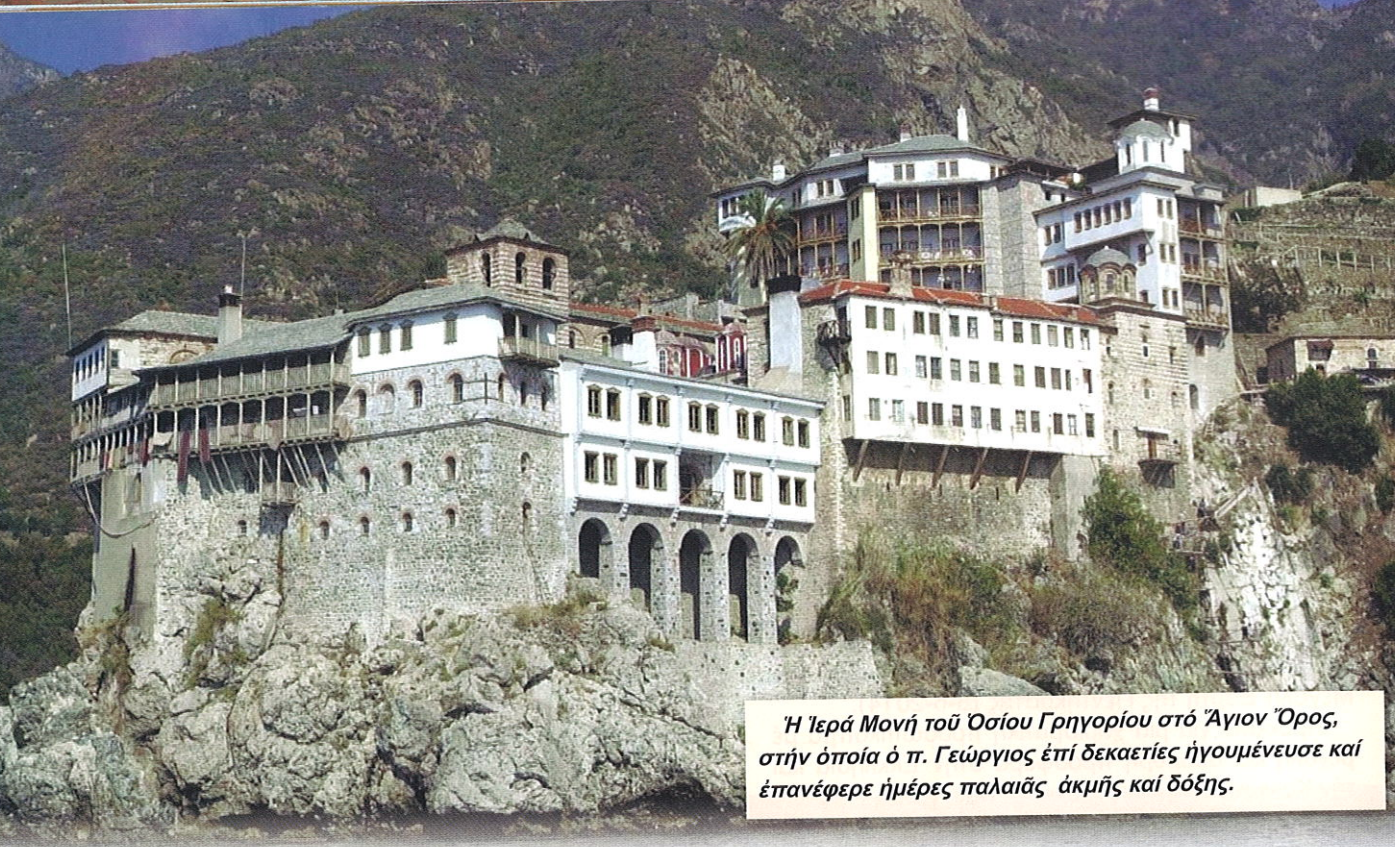
Ἦταν ὁ πρῶτος πού προώθησε στοὺς φοιτητὲς τὴν βιωματικὴ Ὁρθόδοξο Πατερικὴ Θεολογία. Ὑπηρετήσε ὡς Ἐκπαιδευτικός γιὰ λίγο καί στὴν Δευτεροβάθμια Ἰδιωτικὴ Ἐκπαίδευσι.

Ὡς Πανεπιστημιακός ἀφῆσε ἐποχὴ γιὰ τὴν προσφορά του, γνώριζε τὴν ψυχολογία τῶν νέων καί συμπαρίστατο μὲ ἀγάπη...

Ἡ προσφορά του στό Χριστιανικὸ Ἴδρυμα Νεότητος «Ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ».

Τό Ἴδρυμα εἶναι μιά συλλογικὴ προσπάθεια ἀπὸ τό 1954 στό Παλαιό Φάληρο Ἀθηνῶν, διακρίνεται ὁμως στὴ δομὴ καί τὴν λειτουργία του ὁ θεϊκὸς ζῆλος, ὁ δυναμισμός, ἡ παρρησία, ἡ ἀνιδιοτέλεια, ἡ σύνεσι, ἡ πραότητα, τό προσόν τῆς συνεργασίας, ἀρχές πού κοσμοῦσαν τόν Γεώργιο Καψάνη.

Τὰ ἔτη 1970-75 εἶχα τὴν τιμὴ νὰ γνωρισθῶ καί νὰ συνεργασθῶ μαζί του. Ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς διακατεῖχε τὴν ὕπαρξιν τοῦ Γεωργίου, κινοῦσε τοὺς ἀγῶνες του, κατηύθυνε τὰ διαβήματά του. Ὁ π. Γεώργιος διεκρίνετο γιὰ τὴν εὐρυχωρία του

Ἡ Ἱερά Μονή τοῦ Ὁσίου Γρηγορίου στό Ἅγιον Ὄρος, στήν ὁποία ὁ π. Γεώργιος ἐπί δεκαετίες ἠγουμένευσε καί ἐπανεφερε ἡμέρες παλαιᾶς ἀκμῆς καί δόξης.

στήν ἀγάπη. Ἐφήρμοζε αὐτό πού ὁ ἴδιος ἔλεγε: «ὅπως ὁ Θεός μᾶς χωράει ὅλους μέσα στήν ἀπεριόριστη εὐρυχωρία τῆς θείας ἀγάπης Του, ἔτσι καί ἐμεῖς νά διευρυνθοῦμε καί νά χωράμε ὅλους τούς ἀδελφούς μας μέσα στήν ἀγάπη μας». Κοντά του ἔνωθες τά «σπλαγχνά τῶν οἰκιρμῶν», τήν ἀγάπη πρὸς ὅλους, τήν «ἐν Χριστῷ ἐλευθερία».

Κληρικός. Τό 1972 εἰσῆλθε στίς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου.

Ἐζῆσα ἀπό κοντά τήν προσευχητική του ἀναμονή, τούς προβληματισμούς, τήν περισυλλογή, τό ἱερό δέος, πού σέ ὠριμη ἡλικία μέ τήν εὐχή τῶν γονέων του, τήν «συγκατάθεσι» Πνευματικῶν εἰσῆλθε στίς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καί μάλιστα τοῦ ἀγάμου. Στήν Ἱερά Μονή Πεντέλης ἐκάρη Μοναχός ἀπό τόν σεβάσμιο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν μακαριστό Ἱερώνυμο ἐν μέσω «πληθούσης ἐκκλησίας». Τήν Β΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν χειροτονήθηκε Διάκονος ἀπό τόν ἴδιο τόν Ἀρχιεπίσκοπο στό Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ χειροτονία του κατά τήν ἑορτή τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Προμάχου τῆς Ὁρθοδοξίας, τόν ὁποῖον ἰδιαίτερα εὐλαβεῖτο καί μελετοῦσε ὁ π.Γεώργιος, δέν ἦτο τυχαία.

Πρεσβύτερος χειροτονήθηκε ἀπό τόν Ἐπίσκοπο Εὐρίπου κ.Βασίλειο, σημερινό Τιτουλάριο Μητροπολίτη Εὐρίπου στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Ἀλεξάνδρου Παλαιοῦ Φαλήρου Ἀθηνῶν.

Πνευματικός καί Ἀρχιμανδρίτης κατεστάθη ἀπό τόν

μακαριστό Μητροπολίτη Χαλκίδος Νικόλαο (Σελέντη) στή Χαλκίδα.

Στίς 8 Ἀπριλίου 1973 Δ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν, δηλωτική καί αὐτή ἡ συγκυρία, κατά τήν ἑορτή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, ἐνθρονίζεται Ἡγούμενος τῆς ἱστορικῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Ἀρμᾶ στή Χαλκίδα.

Ἡ παλαιά αὐτή Ἱερά Μονή πού εἶχε ἐρημώσει ἐπί τῆς Ἡγουμενίας του γνωρίζει ἡμέρες πνευματικῆς ἀνατάσεως μέ νέους μοναχοὺς, ἀνασυγκροτήσεως, δόξης.

Μετά τόν Ἰούλιο τοῦ 1974 στό Περιβόλι τῆς Παναγίας στό Ἅγιον Ὄρος μιά ἄλλη περίοδος ἀγῶνων καί πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως ἀρχίζει στήν ζωή του.

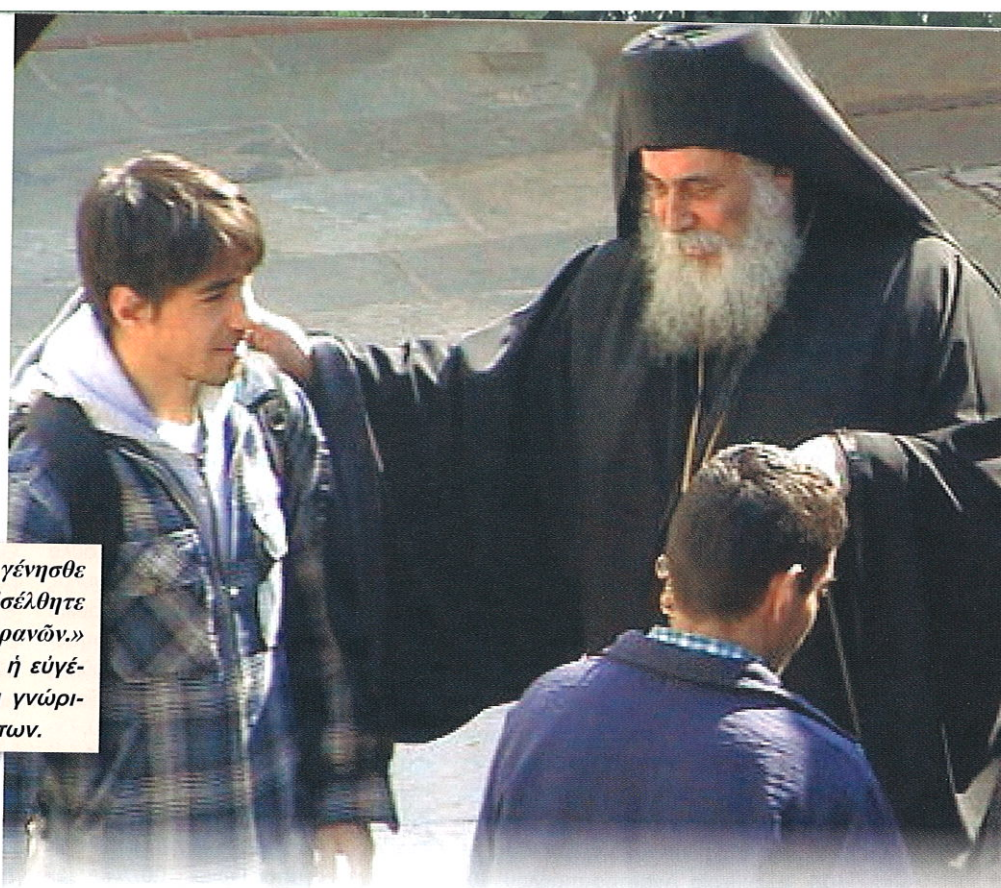
Ἀναλαμβάνει καθήκοντα Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου στό Ἅγιον Ὄρος...

Ἐπί σαράντα χρόνια ἐκεῖ δίνει τήν καλή μαρτυρία.

Ἡ Ἀδελφότητα γίνεται πολυπληθής μέ νέους Μοναχοὺς καί μάλιστα πτυχιούχους Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν, ἔντονη ζωή ἀσκητικῶν ἀγῶνων διακρίνεται, οἰκοδομικές ἀνακαινίσεις καί ἐπεκτάσεις παρατηροῦνται, ἐπισκέπτες ἀπό τήν Ἑλλάδα καί τό Ἐξωτερικό βρίσκουν ἀνακούφισι καί διά τῶν Ἁγίων Μυστηρίων τήν ἐν Χριστῷ ἀναγέννησι καί σωτηρία.

Ἀκούραστος ὁ Γέροντας σπηρίζει τά πολλά πνευματικά του παιδιὰ καί ἐκτός τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ἄνδρες, γυναῖκες, ἄτομα κάθε ἡλικίας διά τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως εἰρηνεύουν, διά τῶν θεοφιλῶν συζητήσεων γαληνεύουν.

Οἱ ἔγγαμοι οικογενειάρχες εὐρίσκουν τήν κατανόη-

«ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδιά, οὐ μὴ εἰσεέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.» (Ματθ. 18,3) Ἡ καλωσύνη, ἡ εὐγένεια πρὸς τὰ παιδιά εἶναι γνώρισμα τῶν ἐναρέτων ἀνθρώπων.

σι. Πραγματοποιεῖ ὁμιλίες, διαλέξεις, ὁ λόγος του μέ ἀγιογραφική, πατερική, νηπτική τεκμηρίωσι...

Ἄγρυπνη ἡ πατρική του προστασία καί γιά τήν καθοδηγήσι γυναικείων Μοναστηριῶν.

Συγγραφική παραγωγή Ἱεραποστολική - Κοινωνική δρᾶσι.

Ἀρθρογραφοῦσε, στήριζε τούς πιστούς μέ τίς θεολογικές του γνώσεις καί τήν εὐλαβική του στάσι στήν ὀρθόδοξο παράδοσι. Ἡ συγγραφική παραγωγή πλούσια. «Ἡ Ποιμαντική Διακονία κατά τούς Ἱερούς Κανόνας» θεωρεῖται ἕνα ἀπό τά σπουδαιότερα θεολογικά ἔργα τοῦ 20οῦ αἰώνα. Ἀναλύει τόν σεβασμό στούς Ἱερούς Κανόνες μέσα στό πνεῦμα τῆς ἀγάπης.

Πρώτος ἀπό τούς Ἡγουμένους τοῦ Ἁγίου Ὁρους ὁ π.Γεώργιος ἐκδηλώνει τίς εὐαισθησίες του καί γιά τήν Ὁρθόδοξο Ἱεραποστολή στήν Ἀφρική. Γρηγοριάτες μοναχοί προσφέρουν στόν ἀγρό τῆς Ἱεραποστολῆς. Ὁ μακαριστός Ἱεραπόστολος π.Κοσμάς, ὁ π.Μελέτιος, σημερινός Ἐπίσκοπος Κατάγκα, οἱ Μοναχοί Δαμασκηνός, Κύριλλος, Νικόλαος καί ἄλλοι.

Μέ ἰδιαίτερη ἀγάπη περιέβαλε τόν Ἱεραποστολικό Σύλλογο τοῦ «Πρωτοκλήτου». Εἶχε πραγματοποιήσει ὁμιλία μέ τήν διοργάνωσι τοῦ Συλλόγου στήν Πάτρα σέ πολυπληθές ἀκροατήριον, ἄρθρα του ἔχουν δημοσιευθεῖ στό περιοδικό «Φῶς Ἐθνῶν».

Τό ἐνδιαφέρον του γιά τήν Ὁρθόδοξο Ἱεραποστολή ἦτο πάντοτε ἐκδηλο. Ὁ ἴδιος ἐκήρυττε καί ἔγραφε:

«Μέ τό «Δι' εὐχῶν» τῆς Θείας Λειτουργίας ἀρχίζει τό «Εὐλογητός» τῆς Ἱεραποστολῆς. Ἱεραποστολή ὄχι μόνον πρὸς τούς ἄλλοεθνείς, ἀλλά καί πρὸς τούς ὁμοεθνείς. Κανείς δέν μπορεῖ νά φύγη ἀπό τήν Θεία Λειτουργία χωρίς πόνον, σκέψι καί ἀγάπη γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους, τούς γνωστούς καί τούς ἀγνώστους, τούς χριστιανούς καί τούς μή χριστιανούς» («Ὁ Ὅσιος Γρηγόριος» 2007, σελ.18).

Ἡ κοινωνική του προσφορά ὑπῆρξε ποικίλη, ἡ ἀγάπη του ἀγκάλιαζε ὅλους. Τήν συμπάθειά του ἐξέφραζε καί πρὸς τούς ἐξαρτημένους ἀπό τά ναρκωτικά νέους, γιά τούς ὁποίους εἶχε εἰδική μέριμνα καί φιλοξενία στόν Ξενώνα τῆς Μονῆς.

Γιά τόν πολυσέβαστο π.Γεώργιο ἰσχύει: *«πορευόμενος ἄμωμος καί ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, ὅς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ οὐδὲ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακὸν καὶ ὄνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ.»* (Ψαλμός 14,2-3).

2014. Τά ξημερώματα τῆς Πεντηκοστῆς (8-6-2014) ἐκοιμήθη.

Συμβολική καί αὐτή ἡ ἡμέρα.

Κατά τόν Ψαλμωδό: *«ὄφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δίκαιους, καὶ ὄτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.»* (Ψαλμός 33,16)

Δημήτριος Τσερεγκούνης

20, Σταυρούλα Σουσουήν 500, Νικόλαος Σπανοθύμιος 10, Μιχαλίτσα Σπάρταλη-Άναστασία Καρπαθάκη-Άννα Ζαχαριά 110, Δώρα Σπηλιωτοπούλου 50, Κωνσταντίνος Σπίνος 50, Όρσαλλία Στάθη 10, π. Παναγιώτης Σταθόπουλος 20, Ίωάννης Σταθόπουλος 50, Άρχιμ. π. Μιχαήλ Σταματελάτος 50, Α. Σ. 50, Πέτρος Στασινόπουλος 300, Ζηνοβία Σταυρακοπούλου 50, Γεώργιος Σταυροπούλου 170, Σταυρούλα Σταυροπούλου 50, Εύαγγελία Σταύρου 55, Νίκη Στεργιοπούλου 20, Γεώργιος Στεργίου 50, Αϊκατερίνη Στεργιούλα 10, Μάχη Στεφανίδου 50, Δήμητρα Στεφανοπούλου 10, Χρυσάνθη Στρατικοπούλου 40, Έλενη Στρουμπάκου 10, Όρθόδοξος Σύλλογος «Άγία Σκέπη» 50, Δέσποινα Σφυρίου 50, Εύανθία Σωτηροπούλου 20

Τ

Έλευθερία Τάκου 10, Ζηνοβία Τάκου 10, Τ. Γ. 30, Παναγιώτα Ταταριώτου 60, Δέσποινα Ταχριτζιδη 100, Έλεονώρα Τέα- Τσουκνίκα 50, Εύάγγελος Τζανέτος 60, Π. Τ. 45, Άναστασία Τζιώκα 20, Σοφία Τζόανου 100, Καλλιόπη Τζόβα 100, Άργυρώ Τηνιακού 30, Χρυσούλα Τίγκα 20, Ίωάννης Τόλιας 50, Έλενη Τόμπρα 50, Αϊμίλιος Τοπάλης 90, Ηρώ Τριανταφύλλου 30, Άμαλία Τριανταφύλλου 20, Εύγενία Τσακρινοῦ 10, Διονύσιος Τσακαρισιάνος 10, Ίωάννης Τσακόπουλος 200, Έμμανουήλ Τσαλίκης 50, Κωνσταντίνος Τσαλίκης 50, Δημήτριος Τσάμης 20, Μαίρη Τσανακτσίδου 15, Κωνσταντίνος Τσαπάρας 150, Σταύρος Τσαπικούνης 20, Άσημίνα Τσαπρούνη 25, Πέτρος Τσεκρεκός 10, Γεώργιος Σπύρ. Τσέλιος 20, Πετρούλα Τσέμπη 50, Όλγα Τσιακίρη 50, Εύμορφία Τσιγάρα 20, Διονυσία Τσιγκάνου 50, Ζήνων Τσικρικάς 50, Άλεξάνδρα Τσιομήτα 100, Έλισάβετ Τσιρακίδου 50, Δημήτριος καί Βασιλική Τσολάκη 20, Δάφνη Τσουκαναρίδου 100, π. Κυριάκος Τσουρός 50, Μαρία Τυροδήμου 10

Υ

Ίωάννης Ύφαντης 30

Φ

Γεωργία Φάκου 50, Άννα Φαλουρίδου 40, Θεμόκλεια Φαράντου 20, Άρετή Φαρμάκη 20, Άθανάσιος Φατούρας 50, Βασίλειος Φεφές 20, Αϊκατερίνη Φιλιμίδου 50, Μαίρη Φιλιππίδου 20, Κωνσταντίνος Φούρκας 20, Νικόλαος

Κυτάζοντας κατάματα αυτά τά παιδιά, πού έκφράζουν τήν άπειρη εύγνωμοσύνη τους σέ όλους όσους συντελοῦν στήν έν Χριστῷ Ίησού ανάπλασί τους, μπορούμε ἄραγε νά παραμελήσωμε τήν βοήθεια πού άποσκοπεῖ στήν πνευματική καί ὕλική πρόοδό τους;

Φρούντζος 50, Ίωάννης Φυτώκης 30, Γεώργιος Φωτεινόπουλος 150, Νικολίτσα Φωτιάδου 20

Χ

Άθανάσιος Χαϊντούτης 10, Ίφιγένεια Χαλκιά 100, Ίωάννα Χαραλαμπακοπούλου 50, Μαριάνθη Χαρίτογλου 60, Θεμιστοκλής Χατζηεμμανουήλ 25, Ίω-

άννης Χατζημηνᾶς 50, Παρασκευή Χεινοπώρου 50, Κωνσταντίνα Χηριάδου 100, Έλενη Χονδρογιάννη 15, Παρασκευή Χουλιάρα 40, Άναστασία Χουσακού 20, Παναγιώτα Χριστοδουλή 10, Γεωργία Χριστοδούλου 115, Μαρία Χριστοπούλου 20, Έλενη Χρονοπούλου 30, Κωνσταντίνος Χρυσαιγιής 14

